

OSTATNIE WIADOMOŚCI

Przebiegała miernie
zł. 1.50
z odbiorem w administracji

KRAKOWSKIE

10 gr.

Rok VI.

Kraków, sobota 22 lutego 1936 r

Nr. 53

Mussolini żąda zniesienia sankcji

a wówczas Włochy wezmą udział w dalszych posunięciach politycznych

Anglja pragnie wciągnąć Niemcy do traktatu morskiego

LONDYN (PAT) — Sprawa przystąpienia Niemiec do traktatu morskiego została wysunięta przez brytyjskie koła rządowe w bardzo stanowczy sposób.

Francja zgodzić się ma na udział Niemiec w traktacie morskim, jeżeli równocześnie Niemcy zgodzą się uczestniczyć w pakcie lotniczym, ograniczającym zbrojenia na powietrze. Jak się zdaje, W. Brytania również podziela ten punkt widzenia, ale zarówno w łonie rządu brytyjskiego, jak i w rządzie francuskim, panuje przeświadczenie, że gdyby W. Brytania wystąpiła z podobną inicjatywą w Berlinie to Niemcy, godząc się zasadniczo na rokowania o pakt lotniczy, wysuną znane już ob-

jekcje Hitlera, że — praktycznie rzecz biorąc — o pakcie lotniczym nie może być mowy, dopóki trwa wojna włosko - abisyńska, oraz wysuną zapewne żądanie zlikwidowania strefy zdemilitaryzowanej w Nadrenji.

Co się tyczy wojny włosko abisyńskiej, to otwiera się możliwość wznowienia usiłowań likwidacji wojny w związku z rokowaniami morskimi. Wtorkowa rozmowa Drummonda z Mussolinim do tej pory — jak się to teraz wyjaśnia — powyższych spraw.

Drummond przedstawił Mussolinemu konieczność przystąpienia Niemiec do traktatu morskiego i wynikającą z tej konieczności ewentualność rokowań o pakt lotniczy, a także możliwość powstania zagadnienia strefy zdemilitaryzowanej.

Stanowisko, jakie wobec tych planów zajął Mussolini, zaskoczyło ambasadora brytyjskiego. Szef rządu włoskiego oznajmił kategorycznie, że udział Włoch w tych dalszych posunięciach

politycznych, wynikających z technicznego porozumienia co do poszczególnych kategorii sił morskich, zależy będzie od tego, czy sankcje zostaną utrzymane. Udział Włoch w rozmowach i konferencjach nie byłby — zdaniem Mussoliniego — możliwy tak długo, dopóki istnieją sankcje.

Sytuacja staje się nadzwyczaj skomplikowana. W każdym razie minister Eden wydaje się być zdecydowany przystąpić jak najenergiczniej do jej rozwiązania.

Ayala, prezydent Paragwaju, który uciekł z kraju i podał się do dymisji.

Zmiana rządu w Hiszpanji

Premjer Valadares podał się wczoraj do dymisji, nie chcąc ponosić odpowiedzialności za utrzymanie spokoju publicznego w kraju.

Prezydent Zamora powierzył b. premierowi Azana, przywódcy lewicy republikańskiej, misję tworzenia rządu. Azana rząd utworzył.

W skład nowego rządu weszło 9 członków lewicowej partii republikańskiej, której prezesem jest Azana, 3 członków unji republikańskiej, której prezesem jest Martinez Barrio i jeden fachowiec gen. Masquet.

Wielki pożar w Domu Zarobkowym

Splonęły olbrzymie zapasy surowców

Wczoraj około godziny 6-tej wieczorem w piwnicach Warszawskiego Domu Zarobkowego przy ul. Czerniakowskiej 168 wybuchł pożar. Na miejsce przybyły trzy oddziały straży, które przystąpiły do natychmiastowej akcji ratunkowej.

Ogień próbowali ugasić funkcjonariusze Domu Zarobkowego, usiłując dostać się z gaśnicami do piwnic, ale ze względu na wielki i gryzący

dym okazało się to niemożliwe.

Przystąpienie do gaszenia ognia przez straż opóźnione zostało o kwadrans kilka minut, gdyż węże nie pasowały do hydrantu i trzeba je było rozciągnąć do alicy fabrycznej, skąd dopiero otrzymano wodę.

Akcja ratunkowa trwała do późnej nocy, a jeden z oddziałów straży pozostał do rana, gasząc tu i ówdzie tlejące przez całą noc węgle i drzewo.

W piwnicach były zapasy materiału opałowego, gdzie prawdopodobnie zaprószone zostały ogniem przez służbę, albo przez pensjonariuszy Domu Zarobkowego. Znaczne zapasy materiału opałowego stały się pastwą ognia, spaliło się również wiele surowca do wyrobów tapicerskich i koszykar-

skich, jak również uległo zniszczeniu 8 mieszkań parterowych dla służby.

Skutkiem pożaru ruch tramwajowy na ul. Czerniakowskiej był wstrzymany blisko przez cztery godziny.

Wybory do parlamentu japońskiego

TOKIO (PAT) — Wybory do izb ustawodawczych rozpoczęły się wczoraj o godz. 7 rano. W całym kraju czynnych jest 14 tysięcy lokali wyborczych. Rezultaty wyborów będą wiadome dopiero 22 b. m.

Kobiety w głosowaniu nie biorą udziału, rząd jest przekonany, że partja rządowa Minseitō, łącznie z partją Szowakai, utworzoną przez sece-

sję partji Seiuikai, odniesie zwycięstwo w wyborach. W kołach opozycyjnych sądzą, że partja opozycyjna Seiuikai zdobędzie większość dzięki poparciu klasy rolniczej, której interesów broniła przez szereg lat.

W razie zwycięstwa opozycji, rekonstrukcja gabinetu odbędzie się przy pomocy partji Seiuikai.

Adwokat zrzekł się obrony Hauptmanna

„Wygrał ostatnią kartę i przegrał grę“

TRENTON, (PAT). Po 5-cio godzinnej rozmowie z Hauptmannem, obrońca jego Leibovitz oświadczył, iż nie chce więcej występować w tej sprawie i odmawia obrony.

Na pytanie czy uważa Hauptmanna winnym zbrodni, Leibovitz odmówił odpowiedzi. Dodał jednak, że Hauptmann do-

skonałe zdaje sobie sprawę z tego, że wygrał już ostatnią kartę i że przegrał grę. Najlepiej byłoby gdyby szczerze zeznał o swej roli, jaką mógł odegrać w tej ohydnej zbrodni.

Jak słyhać, Hauptmann przez cały czas rozmowy z Leibovitzem utrzymywał, że jest zupełnie niewinny.

Łamacz uwięziony w lodach

TALLIN, (PAT). Estoński łamacz lodów „Juri Wilms“ wysłał depeszę iskrową, że od 4-ech dni zablokowany jest lodami na morzu Bałtyckim i

że położenie jego z dniem każdym staje się coraz niebezpieczniejsze, tem bardziej, że silniki zostały uszkodzone. Kilka estońskich łamaczów lodu wyruszyło na pomoc.

Obleżenie parafji przez wiernych

którzy nie dopuszczają nowego proboszcza

PAT donosi: W Starym Żywcu po śmierci proboszcza ks. Moskala wakowało stanowisko proboszcza, którą to funkcję zastępczo do chwili zamianowania nowego proboszcza

pełnił wikary, ks. Majer. Obenie zamianowano nowego proboszcza, nie pozwalając równocześnie wyjechać ks. Majerowi. Ludność pilnuje plebancji dzień i noc. Sprawa ta oparła się o władze kościelne.

B. pos. Pragier ułaskawiony

Na wniosek mm. Sprawiedliwości Pan Prezydent R. P. darował resztę nieodecierpianej kary b. posłowi adw. Pragierowi, przywrócił mu utracone prawa oraz darował skutki kary, przez skreślenie z rejestrów skazanych wzmianki o wyroku. W czwartek 20 b. m. adw. Pragier zostanie zwolniony z więzienia.

Premjer Goering poluje w Białowieży

Wczoraj rano pociągiem berlińskim przybył do Warszawy premier pruski Goering z małżonką, udając się na polowanie do Białowieży.

Premjer pruski Goering złożył wizytę premierowi Kościłkowskiemu i był przyjęty przez Pana Prezydenta Rzplitej.

W godzinach południowych minister Beck z małżonką podejmował śniadaniem pań-

stwa Goering oraz towarzyszących im: podsekretarza stanu w pruskim Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Koerner, szefa towarzystwa dr. Hausendorffa, pułkownika Bodenschlatza i adjutanta Menthe.

O godzinie 16 m. 25 p. premier Goering z towarzyszącymi mu osobami odjechał do Białowieży, odprowadzany na dworcu przez dyr. Michała Łubieńskiego i dyr. Karola Romera.

Budżet M.S.W. w komisji senackiej

Wczorajsze obrady senackiej komisji budżetowej nad budżetem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przeciągnęły się aż do późnej nocy.

W czasie rozprawy poruszone zostały inne sprawy ekonomiczne amerykańskich. Senatorowie Rozwadowski i Radzi-

wił domagali się ostrych zarządzeń władz przeciwko tym rozruchom.

Późną nocą zabrał głos min. Raczkiewicz, który w obszernym przemówieniu przedstawił całokształt spraw swego resortu i odpowiedział senatorom na poruszone sprawy.

Placę górników pozostaną bez zmian

Wczoraj rozpoczęło się w Katowicach zwolane na wniosek związku pracodawców, posiedzenie komisji pojednawczo - arbitrażowej w sprawie obniżki zarobków w górnictwie węgłowym o 15 procent, a w koksowniach o 25 procent. Ze strony związku w robotniczych w toku dyskusji wysunięto postulat ogólnej podwyżki wynagrodzeń o 10 procent.

Komisja zdecydowała, że stawki wszystkich tabeli plac robotników na kopalniach węgla kamiennego i

koksowniach kopalnianych na Polkim Górnym Śląsku, obowiązujące od dnia 1 sierpnia 1935 r., pozostają bez zmian.

W ten sposób ustalone stawki obowiązują do dnia 31 lipca 1936 r., z tem, że mogą być wypowiedziane na jeden miesiąc naprzód. O ile wypowiedzenie nie nastąpi, stawki te obowiązują na każde dalsze trzy miesiące z jednomiesięcznym terminem wypowiedzenia. Strony powinny wyrazić swą zgodę na to orzeczenie w ciągu 5 dni.

Próba zamachu na Negusa

ADDIS ABEBA (PAT) — Na lotnisku wykryto akt sabotażu wymierzony przeciwko życiu cesarza Haile Selassie.

Samolot, w którym cesarz zwykle dokonywa lotów, został uszkodzony. Szczegóły sabotażu ze względu na śledztwo trzymane są w tajemnicy, krąży jednak pogłoski, że do oleju i w cylintry nasypano piasku.

Prowadzone jest energiczne dochodzenie, które według krążących pogłosek, wskazuje na istnienie bandy szpiegowskiej, do której należą sprawcy sabotażu.

200 ofiar cholery

BANGKOK (PAT) — Epidemia cholery panująca w Sjamie, czyni spustoszenie w całym kraju. Dotychczas zanotowano przeszło 200 wypadków śmierci. Liczne wypadki stwierdzono w Bangkoku.

**Wesoły
kącik**

NA BALU

Bale są naogół bardzo nudną rozrywką.

W bufecie drogo, w tańcu ciasno i wogóle duszno.

Ludzie na balach usiłują być rozbawieni, ale przeważnie są tylko spoceni i pieką ich odciski.

Usiłują zabawić się rozmową, ale nie mają o czym mówić. Nudne są balowe rozmowy i wszystkie podobne do siebie. Jeżeli rozmawia dwóch mężczyzn, to albo o kobiecie, albo o kryzysie. Jeżeli rozmawia mężczyzna z kobietą, to albo ona go ciągnie do buletu, albo on ją ciągnie do zacisznego kąta.

Nie lubię balów. Chyba, że to będzie taki bal, na jakim byłem w ubiegłą niedzielę. Był to bal kostiumowy dla dzieci. Najmłodszy goście mieli po lat trzy, najstarsi po osiem.

I aż mnie zazdrość brała na myśl, że dzieci potrafią lepiej się zabawić rozmową od nas, dorosłych. Jaka różnica te matów, jaki humor!

Na uboczu jakiś sześćcioletni kawaler prowadził rozmowę z młodszą o rok partnerką.

— A ty się już sama wyjesz, czy jeszcze cię w domu wyją?

Paniąka zawstydzona puściła uoskiem.

— Mnie jeszcze nianka myje — przyznała się.

Kawaler uśmiechnął się z dumą.

— A ja już sam. I jestem bardzo zadowolony, bo nianki oszukują.

— Oszukują?!

— Chyba. No, bo powiedz, czy szyja należy do twarzy?

— Nie.

— Widział? A moja nianka, jak jej mama kazała, żeby mi twarz umyła, zaraz chciała szyję myć. Ale ja się nigdy nie dałem nabrać! Jak twarz, to twarz! Szyi nie ruszać!

Obok malutka, czteroletnia dama naciąga kawalera na fundę.

— Kazik! Przynies mi cukielki.

— A ile chcesz?

— Tsy.

— Nie „tsy”, tylko „rzy”...

— Tsy.

— Znow źle powiedziałaś!

Póki nie powiesz dobrze, nie przyniosę. Więc ile chcesz?

— Tsy.

— Znow niedobrze.

— No to przynies pięć.

Mali mężczyźni, jak i ich do rośli ojcowie, muszą się od czasu do czasu na balu pokopsać...

Przy balkonie mały chłopczyk zanosił się od płaczu.

— Czego płaczesz? — spytała go opiekunka balu.

— Bo... bo... Stasiak rzuca we mnie pestkami i orzechami.

Pani opiekunka skinęła na Stasia.

— Jak ci nie wstyd, Stasiu! Czy nie wiesz, że orzechem możesz mu nabić guza?

— Wiem.

— Więc dlaczego ciskasz w niego orzechami?

— Bo go, proszę pani, zbliska obić nie mogę. Jego mama ma grypę i boję się podejść, żeby się nie zarazić. Więc muszę w niego ciskać.

A przy bufecie zebrało się same męskie towarzystwo od 6 do 8 lat. Tutaj poruszają tematy wyłącznie sportowe.

— Mój ojciec — opowiada jeden — ma samochód. I raz nawet była katastrofa!

Budżety wojska, poczty i kolei na stole sejmowym

Obrona kolejarza przed ciosami biurokracji

Wczorajsze posiedzenie Sejmu było bardzo urozmaicone. Na porządku dziennym, znajdowała się rozprawa nad trzema budżetami: Ministerstwa Spraw Wojskowych, Poczty i Telegrafów oraz Komunikacji.

Pierwszy zabrał głos pos. Duch, który referował budżet M. S. Wojsk. Mówca zwraca uwagę, że wysokość budżetu jest od trzech lat niezmienną, jakkolwiek w tym samym czasie nasi sąsiedzi — zarówno Sowiety, jak i Niemcy — zwiększyli znacznie wydatki związane z utrzymaniem i zbrojeniem armji. Pos. Duch podaje cyfry o wzroście stanu uzbrojenia poszczególnych państw. Z zestawień tych wykryka, jak wielki wysiłek czeka jeszcze społeczeństwo polskie, mimo, iż już obecnie jed na trzecia budżetu idzie na cele związane z obroną narodową.

Następnie mówca omówił politykę zakupów w wojsku. Kończąc, referent podnosi, że komisja budżetowa nie wprowadziła do przedłożenia rządowego żadnych zmian.

CO POWIEDZIAŁ MINISTER KASPRZYCKI?

Wchodzącego na mównicę ministra gen. Kasprzyckiego Izba powita

ła oklaskami. Min. Kasprzycki zaznacza na wstępie, że błędnym stosunkiem do zagadnienia obrony, Polska przypłaciła długoletnią niewolę. Ten okres minął zapewne bezpowrotnie, dzięki Marszałkowi Piłsudskiemu.

Gen. Kasprzycki oświadcza dalej, że staje przed Izba nie dla obrony budżetu wojska ale z propagandą potrzeby tych wydatków, a potem mówi, między innymi tak:

„My żołnierze Polski Niepodległej, czujemy się skrzepieni duchowo, umocnieni w naszej pracy, dzięki poczuciu głębokiej łączności i wiary w dachowej, jaka istnieje między nami, a ogółem obywateli Rzeczypospolitej. Wskazania Pierwszego Marszałka Polski, Józefa Piłsudskiego o użyciu wszystkich żywych sił Narodu i wszelkich środków dla tworzenia zwartej siły zbrojnej, bez różnicy narodowości i stanu, z których pochodzi powierzony nam obowiązek — są drogowskazem mej dalszej pracy, jako Ministra Spraw Wojskowych”.

Stwierdzając, że w Izbie widzi wielu byłych towarzyszy broni, zasiedających, jako przedstawicieli społeczeństwa, minister widzi w tym do wód wspólnego języka między rządem a społeczeństwem; dowód, że wartość wojska przeniknęła już głęboko do narodu. Mówca widzi wzrost patriotycznego nastawienia do wojska w szerokiej masach chłopskich i robotniczych i wie, że tych uczuć nie zgaszą żadne obce agentury, które pod pozorem walki o interesy materialne ludu i żołnierza, usiłują osłabić postawę patriotyczną i gotowość do ofiar narodu polskiego.

„Wola Marszałka postawiła na czele naszych szeregów gen. Rydz-Śmigłego, dokola niego ogniskuje się pra-

ca nasza, uparta praca nad powiększeniem wartości wojennych polskiej armji. Dalej min. gen. Kasprzycki mówi o wewnętrznej spójności i obronności naszej armji, która gotowa jest w każdej chwili spełnić swój obowiązek wobec Ojczyzny. Stwierdzając wzrost wydatków we wszystkich państwach na cele zbrojeniowe, min. Kasprzycki, mówi, że w krótkim czasie niezbędne stanie się wynalezienie dalszych środków dla wzmocnienia naszej obronności.

O POCZCIE I POLSKIM RADJO

Na tem skończono rozprawę nad budżetem M. S. Wojskowych, poczem przystąpiono do budżetu Ministerstwa Poczty i Telegrafów. Po referacie pos. Sikorskiego odbyła się krótka dyskusja, w której między innymi wskazywano na zbyt wysokie opłaty pocztowe oraz utyskiwano na pewne niedociągnięcia w Polskim Radjo.

KOLEI I KOLEJARZE NA STOLE OBRAD

Z kolei przystąpiono do ostatniego punktu porządku dziennego — do budżetu Ministerstwa Komunikacji. Referent pos. Starzak omawia na przód stronę cyfrową budżetu, referując szczegółowo wydatki drogowe, wodne i kolejowe. Stwierdza poprawę w dochodach, wreszcie przechodzi do sprawy zaszeregowania pracowników kolejowych oraz emerytur. Wkońcu omawia jeszcze zamierzenia inwestycyjne, komunikację samochodową oraz wyniki prac P. K. P.

141 MILJONÓW NA INWESTYCJE

Po referencie zabrał głos min. Ulrych, który oświadczył m. in., że na inwestycje Ministerstwo Komunikacji przewiduje zarówno ze środków budżetowych, jak i pozabudżetowych w wysokości ok. 104 milj. zł. oraz na warunkach kredytowych ok. 37 milj. zł. Program inwestycyjny przewiduje m. in. wykończenie i budowę kilku linii kolejowych, ostateczną elektryfikację węża warszawskiego, pierwsze roboty dla budowy dworca centralnego w Warszawie, budowę dróg i mostów. Następnie min. Ulrych omawia politykę taryfową kolei. Mówca stwierdza, że w obecnym okresie niesłychanie przykrem musi być, że Niemcy nie płacą nam należności za tranzyt. Zależność niemieckich kolei wynosi obecnie już 67 milj. zł. Aby zabezpieczyć się, wydano zarządzenie o ograniczeniu ruchu przez Pomorze. Obecnie trwa wymiana zdań pomiędzy rządem niemieckim a polskim, celem uregulowania tej sprawy.

CIEŻKA JEST PRACA KOLEJARZA

Następnie min. Ulrych wskazał na specjalnie ciężkie warunki pracy kolejarzy, na których ciąży tak duży odpowiedzialność za bezpieczeństwo ruchu i życia i mienia podróżnych.

W OBRONIE KOLEJARZA PRZED BIUROKRACJĄ

„Chcę dowodnie przekonać ogół pracowników kolejowych o zrozumieniu trudności ich codziennej służby oraz o pełnym uznaniu dla jego najlepszych wyników, a także jako wyraz mej osobistej pochwały — zarządziłem w dniu 14 lutego r. b. aby: w granicach obowiązującego prawa zatarto pracownikom kolejowym kary porządkowe oraz trzy pierwsze kary dyscyplinarne:

nie brano pod uwagę kar nałożonych przed dniem wydania pierwszej polskiej pragmatyki kolejowej w sprawach kwalifikacyj i awansów; złączono wymiar kar dyscyplinarnych w nieprzekazanych komisjom dyscyplinarnym i dotychczas niezakończonych sprawach;

umorzono dochodzenia w sprawach o wykroczenia służbowe;

umorzono nieściągnięte kary pieniężne i grzywny oraz nieściągnięte należności, przy padające przedsiębiorstwu „Polskie Koleje Państwowe” od pracowników z tytułu ich odpowiedzialności materialnej za szkody wyrządzone bez złego zamiaru i chęci zysku.

Jestem przekonany, że to za rządzenie znajdzie wśród ogółu pracowników kolejowych należyte zrozumienie i będzie — dla nich dalszym bodźcem do jeszcze ofiarniejszej pracy dla dobra kolejnictwa polskiego.”

W dyskusji szereg mówców zabrało głos. Dziś Sejm rozprawy budżet Ministerstwa Oświaty.

„Zobaczę, mam 5 lat do namysłu...”

F. lozoficzna odpowiedź skazanego na 5 lat więzienia

W Sądzie Grodzkim 21 Oddziału toczyła się wczoraj sprawa, która żywo przypominała ostatnie chwile życia głośnego i krwawego zbira Milewskiego.

Skazanego przez sąd doraźny na powieszenie.

Milewski przed egzekucją zapytany o swe ostatnie życzenie, wyraził prośbę, aby po-

zwolono mu napisać list do syna. Prośbie uczyniono zadość. Milewski zaklinał w liście syna, przebywającego podówczas w więzieniu pod zarzutem dokonania kradzieży, aby zszedł z drogi przestępstwa i zaczął uczciwy żywot, gdyż może to wszystko skończyć się dla szubienicy.

Młody Milewski nie przejął się, jak widać, dobrą radą złego ojca, bo oto na wczorajszej rozprawie miał być wyłany wyrok łączny za szereg kradzieży, jakich dopuścił się młody Milewski od czasu stracenia ojca.

Ogólna ilość wyroków, zapadłych w różnych sądach na terenie państwa, wyrażała się liczbą 9, a suma kar wymierzonych wynosiła 7 lat i 8 miesięcy więzienia. Sędzia Jakubiec wymierzył Milewskiemu jedną łączną karę 5 lat więzienia.

Gdy sędzia ogłosił sentencję wyroku i dodał, iż od wyroku tego Milewski może się odwołać do wyższej instancji, nieskruszony przestępca z całym spokojem oświadczył:

— Zobaczę. Pan sędzia dał mi przecież 5 lat do namysłu.

Butelka spaliła gmach ratusza

Pewnego dnia w jednym z miasteczek węgierskich zaczął plonąć ratusz. Ogień szerzył się z taką gwałtownością, że wkrótce cały ratusz stanął w płomieniach. Po wielogodzinnym wysiłku straży ogniowej udało się zdławić szalejącą żywioł. Ratusz jednak przedstawiał sobą oplakany widok. Pozostały po nim tylko zgłiszcza.

Władze energicznie przystąpiły do ustalenia przyczyn pożaru. Wreszcie wpadły na trop podpalacza. Była nim butelka,

napełniona wodą. Jak pozwoliła ustalić rekonstrukcja wypadków, butelka, napełniona wodą, leżała tego słonecznego dnia na oknie. Była to pora obiadowa i w biurach nikogo nie było. Butelka, napełniona wodą, rozgrzała się i zaczęła działać, jak wystawione na słońce powiększające szkło, pod wpływem którego można zapalić papier. Leżące przy buciele akta zaczęły więc płonąć i od nich zajęły się inne akta. W ten sposób doszło do niszycielskiego pożaru, którego ofiarą padł ratusz.

Wiadomości z całego świata

KATASTROFALNA MGŁA W HOLLANDJI

Niezwykle gęsta mgła, jaka otuliła całą Holandję od soboty do wtorku (od 15 do 18 II. 1936) spowodowała szereg wypadków śmiertelnych w ludziach przez utonięcie głównie z powodu katastrof samochodowych, które w Holandji zazwyczaj kończą się w przydrożnych kanałach, ciągnących się wzdłuż dróg i szos.

MANIFESTACJA KOMUNISTYCZNA W PRADZE

Wczoraj wieczorem komuniści zorganizowali na placu św. Wacława wielkie zgromadzenie bezrobotnych. Policja przy pomocy palek gumowych usiłowała rozpryszyć tłum, lecz wkrótce tworzyli się nowe grupy. Wkońcu zamknięto wszystkie ulice, wiodące na plac. Aresztowano przeszło 50 osób, w tem wiele kobiet.

ZATRUTA UCZTA

Po spożyciu ciasta na styku porzebowej w Kailiyat (Indje) zatruta się cała rodzina zmarłego oraz szereg gości. 14 osób zmarło, a stan 20-tu jest groźny.

PORAŻKA WOJSK CZERWONYCH

Chińskie wojska rządowe wyparły oddziały komunistyczne z ufortyfikowanego miasta Tating w prowincji Kueiczu. Miasto to leży w odległości 50 km. od Junanu.

PROWIZORYCZNY PREZYDENT PARAGWAJU

Plk. Franco został wybrany prowizorycznym prezydentem republiki.

VENIZELOS WYCOFUJE SIĘ Z POLITYKI

Jeden z przyjaciół Venizelosy otrzymał od niego list, w którym Venizelos zawiadamia, że jego decyzja o wycofaniu się z życia politycznego jest ostateczna, tem bardziej, że ostatnie wybory dowiodły, iż polowa narodu greckiego nie popiera jego polityki.

Kontrola zdrowia fryzjerów

staje się przyczyną bałaganu i bezrobocia

Ministerstwo Opieki Społecznej wydało swego czasu szereg przepisów sanitarnych, dotyczących zawodu fryzjerskiego. Obecnie władze kontrolne w różnych stronach kraju badają, czy warunki w razurach odpowiadają przepisom sanitarnym.

W Toruniu czeladnicy fryzjerscy wezwani zostali do przedstawienia zaświadczeń lekarskich o stanie swego zdrowia. Lekarze domowi Ubezpieczalni Społecznej, do których czeladnicy zwrócili się o wydanie świadectw zdrowia, odmówili ich wystawienia twierdząc, iż świadectwa zdrowia wydać mogą tylko lekarze powiatowi.

Właściciele razur w obawie przed karami, grożącymi za przekroczenie przepisów sanitarnych, wymówili pracę swym pracownikom. Na prośbę swych czeladników wnieśli się do sporu inspektor pracy.

Przykład toruński znajduje niewątpliwie naśladownictwo w innych stronach kraju i spowoduje niemałe zamieszanie w razurach z powodu niezyciowych przepisów sanitarnych.

„Dentysta” kradł ludziom złote zęby z ust

Poszkodowani bezzębni, pojmwawszy oszusta i poturbowawszy go dotkliwie, odwieźli do komisariatu

Na niezwykle pomysł oszusta wpadł niejaki 28-letni Władysław Muszyński, który postanowił dla łatwego zdobycia pieniędzy zostać „dentystą”. Dnia 10 b. m. wynajął sobie pokój u p. Feliksa Zakrzewskiego przy ul. Długiej 58 w Bydgoszczy, opowiadając przytem, że przed południem pracuje przez dwie godziny w Magistracie, po południu zaś pracuje w domu. W dodatku jest „dentystą” i chętnie leczyłby po przystępnych cenach.

Najmprzód Muszyński zrobił sobie „firmę”, umieszczając

na drzwiach godło z tektury z wieńcem obiecującym napisem „Laboratorium techniczno-dentystyczne”. Wkrótce też znalazło się kilku klientów w gabinecie „pana dentysty”. Pierwszą klientką była niejaka p. Tobolewska, która przyszła z bólem zęba, prosząc o wyjęcie tegoż. Kiedy jednak zauważyła nieczyste narzędzia, zrezygnowała z zabiegu.

Następnie zjawili się inni pacjenci, od których Muszyński pobierał zaliczkę w wysokości 5 zł. „Kuracja” znakomitego dentysty niedługo kazała

czekać na skutki. Szczególną troską „dentysta” otaczał użebnienie ze złotymi zębami. Wyjmował je dla rzekomej przetróбки, a w rzeczywistości sprzedawał jednemu z zegarmistrzów bydgoskich.

Oszustwo wyszło najaw, kiedy niejaki p. Ostrowski z Bydgoszczy, któremu Muszyński wyjął 5 złotych koron, domagał się energicznie zwrotu koron ogólnej wartości 250 złotych. Czując zbliżającą się katastrofę, oszust ulotnił się z mieszkania, wsiadł do taksówki i kazał się wozić po mieście.

Zajechał najpierw do zakładu św. Ducha na ul. Kujawskiej, potem do p. mec. S. i do kilku innych wybitnych osób w mieście. Po dwu godzinach takiego ujeżdżania zegar wykazywał kilkanaście złotych. Wówczas Muszyński kazał zajechać zpowrotem na ul. Długą.

Nie mają pieniędzy, wręczył szoferowi... dwa złote zęby. Naturalnie szofer nie przyjął tej „zapłaty” i udał się z Muszyńskim do mieszkania, gdzie miał dostać gotówkę.

W mieszkaniu zastał Muszyński ku swemu zdumieniu oczekującego nań p. Ostrowskiego. „Dentysta” nie mógł się już cofnąć, tem bardziej, że przybyli również inni poszkodowani pacjenci.

Zawleczono go do taksówki i odstawiono na policję.

Ostatnio huraganowe burze śnieżne nawiedziły wybrzeże polskie. Na zdjęciu—spływający lód w pobliżu portu rybackiego w Jastarni na Helu.

Syn arystokraty, był artysta — szantażystą

Ludzie szybko staczają się wdół ku upadkowi

Od dłuższego czasu do większych szpitali wiedeńskich, jak i do poważniejszych architektoń telefonował pewien jegomość, podając się za hrabięgo Seiler. Prosił o nazwiska młodych lekarzy, dentystów i architektów, którzyby chcieli za wysokim wynagrodzeniem objąć posady w Sjamie. Wielu młodych ludzi, którzy wskutek kryzysu nie mogą znaleźć pracy w kraju, chętnieby wyruszyło do Sjamu na świetną posadę. Więc do hrabięgo Seilera zgłaszały się liczne rzesze chętnych młodzieńców. Lecz jakież było ich rozczarowanie, gdy zamiast hrabięgo, przyjmował ich pewien pan w niechlujnym ubraniu, o wyglądzie człowieka schorowanego. Przedstawiał się im, jako zastępca hrabięgo, doktor Mautner. Opowiadał młodzieńcom, że jest reporterem wielkiego dziennika holenderskiego, wychodzącego w Indiach Holenderskich. Dlatego właśnie hrabięgo prosił go, by informował kan dydatów o warunkach klimatycznych i sposobie życia na Dalekim Wschodzie. Mautner wiele im opowiadał o obyczajach Sjamu, lecz unikał rozmowy na temat posad, jakie miałiby kandydaci objąć w Sjamie. Pod koniec rozmowy prosił, by mu pożyczono kilka szylingów, ponieważ bardzo się śpieszy, udaje się na pilną konferencję, a portmonetkę zostawił w domu. Młodzieńcy, nie podejrzewając nic złego, czynili zadość jego prośbie i wręczali mu kilka szylingów. Od tej chwili Mautner nie dawał o sobie znaku życia i kandydat nie słyszał

już nic o posadzie w Sjamie. Mautner możeby do końca życia nabierał młodzieńców na posady w Sjamie i wyludzał od nich po kilka szylingów, gdyby jeden z nabranych nie zawiadomił o tem policji. Władze wszczęły poszukiwania. Napotykały na wielkie trudności, ponieważ nie wiedziały, jak wygląda przestępca i gdzie się obraca. Z pomocą przyszedł władzom pewien nabrany przez aferzystę architekt. Z pamięci naszkicował charakterystyczną sylwetkę aferzysty i dzięki temu policja wpadła na jego trop.

Okazało się, że jest nim były aktor i dramaturg, Juliusz Konrad Ferber, który już nie jednokrotnie wpadał w zatareg ze sprawiedliwością.

Ferber był nieślubnym dzieckiem pewnego hrabięgo. Po wojnie został aktorem i występował w Niemczech, gdzie

cieszył się wielkiem powodzeniem. Pewnego dnia jeden z przyjaciół zaprowadził go do spelunki, w której zażywano narkotyki. Od tej chwili Ferber stał się ofiarą bardziej trucizny i coraz bardziej staczał się na dno. Jego karjera artystyczna została zakończona. Posiadał obecnie tylko jedno pragnienie — zdobyć nieco pieniędzy na kokainę. Nie mógł zarobić, zaczął kraść. Przed dwoma laty chciał rozpocząć nowe życie i wyzbyć się nalogu. Udał się do Indji Holenderskich i tam zorganizował trupę artystyczną, która cieszyła się wielkiem powodzeniem. Lecz wkrótce władze kolonialne wysiedliły go, ponieważ dowiedziały się, że Ferber był już karany za drobne przestępstwa.

Ferber wrócił do Austrii i znów uległ niebezpiecznemu czarowi narkotyków. Nie

miał jednak żadnych środków do życia. Zaczął więc kraść i nabierać młodzieńców na posady w Sjamie. Poza tem nabrał kilku aktorów. Mówił im, że nakręca film i ich zaangażuje. Muszą mu jednak dać pewne sumy, by mógł przystąpić do dzieła. I w rzeczywistości znalazło się kilku naiwnych, którzy ulegli jego namowom i wręczyli mu po 100 szylingów.

Obecnie Ferberem zaopiekowały się władze i umieściły go w przytułku dla bezdomnych.

Zbieg okoliczności, czy fatalność?

Szpital, w którym każdy pacjent umiera

Starożytni Grecy uważali Eskulapa za boga lekarzy i wierzyli, że potrafi on nie tylko uzdrawiać chorych, lecz

również przywracać życie umarłym. Jego symbolem był wąż, który jeszcze w obecnych czasach służy za godło lekarskie. Innego jednak zdania są o Eskulapie i jego symbolu mieszkańcy angielskiego miasteczka East Grinstead.

W miasteczku wybudowano niedawno nowy szpital i na jego dachu umieszczono bronzowego węża, symbol Eskulapa. Lecz symbol niewiele pomógł. Prawie każdy chory, który dostawał się do szpitala, umierał. Wkrótce i kierownik szpitala ciężko zachorował i był bliski śmierci.

To zjawisko do głębi poruszyło miejscową ludność. Przypuszczała, że tym licznym wypadkom śmierci jest winien wąż, umieszczony na dachu. Żądała więc, by go usunięto. Lekarze i burmistrz napróżno starali się ją przekonać, że to jest zwykły symbol, który w żadnym wypadku nie może ponosić winy za zbyt liczną śmiertelność. Ludność nie dała się przekonać i coraz bardziej się burzyła. Nieusunięciem węża groziło jawnym buntem. Władze, chcąc uniknąć niepokojów, usunęły węża z dachu, a na jego miejscu umieściły smukłego koguta.

Czy kogut długo utrzyma się na dachu, wykaże przyszłość.

Zbierajcie kupony premjowe!

Któregoś ranka wreszcie Polacy usłyszeli głosy włoskie. Ponieważ była obawa, że zostaną wzięci za Abisyńczyków, Medyński wyszedł pierwszy z jaskini, rzucił rewolwer i podniósł rękę do góry, stanął na progu. Następnie zawołał na Belawa. W ten sposób obaj Polacy znaleźli się wśród czarnych koszul.

Przygody dwóch Polaków w Abisynji

których Włosi przed kilku dniami wzięli do niewoli

Korespondent „Giornale d'Italia” w Makalle podaje szczegółów o dwóch Polakach, którzy zostali wzięci do niewoli podczas bitwy pod Amba Aradam przez żołnierzy dywizji 25-go marca.

Maksymilian Stanisław Belaw (według innej pisowni Belau), urodzony w 1900 r. skończył medycynę na uniwersytecie warszawskim. Nosi płócienną kurtkę, spodnie sportowe i żółte buty. Na ramieniu znak Czerwonego Krzyża.

Tadeusz Medyński, urodzony w r. 1910 w Warszawie, dziennikarz, ubrany podobnie, jak jego towarzysz, lecz bardziej po sportowemu, ma na sobie grubą koszulę wełnianą w szerokie kraty.

Obu Polaków badano w namiocie oficerskim, gdzie zasiadli na bankach z benzyną.

Z zeznań ich wynika, że dr. Belaw podróżował niedawno po Indiach w poszukiwaniu życia. W listopadzie 1934 r. uzyskał od stypendjum w amerykańskim towarzystwie „Sudan Interior Mission”. Towarzystwo to kierowane jest przez Amerykanina Lambi, który przyjął obywatelstwo abisyńskie i stał się jednym z głównych doradców Negusa i prezesem abisyńskiego Czerwonego Krzyża.

Następnie dr. Belaw zaciągnął się do abisyńskiego Czerwonego Krzyża z pensją 400 talarów miesięcznie. Pewnego dnia mianowano go dyrektorem szpitala półowego nr. 3. Dn. 26 listopada szpital wysłano do Dessie na 3-ech samochodach. W skład szpitala wchodziło 21 sanitariuszów abisyńskich i 1 asystent europejski.

W Dessie spotkał dr. Belaw dziennikarza Medyńskiego, podróżującego samochodem po Abisynji. Medyński, który przekonał się, że warunki pracy dziennikarskiej w Addis Abebie są bardzo trudne, spotkawszy się z dr. Belawem w Dessie, postanowił zaciągnąć się jako asystent szpitalny, zwłaszcza, że posiadał pewne znajomości z medycyną.

Medyński napisał wniosek do abisyńskiego Ministerstwa Spraw Wojskowych i otrzymał odpowiedź pozytywną oraz pensję 125 talarów miesięcznie.

Obaj Polacy byli w Dessie podczas Lombardowania miasta przez Włochów. Szpital otrzymał następnie rozkaz przyłączenia się do wojsk rasa Mulughety, który zbliżał się do Amba Aradam.

Szpital załadowano na 120 mulów i w towarzystwie eskorty, złożonej ze 125 żołnierzy wyszono w kierunku Kwocan, gdzie zatrzymano się 2 tygodnie. Szpital przybył do Amba Aradam dn. 23 stycznia.

W wojsku rasa Mulughety panowała epidemia tyfusu i dezenterji. Dr. Belaw zorganizował szpital w pieczarze skalnej długości 20 mtr. Przestrzeń tę podzielił na dwie części, urządzając w jednej sale operacyjną, w drugiej właściwy szpital.

Wiadomości nadchodzące z Dessie mówiły o wielkich zwycięstwach rasa Kassa, budząc entuzjazm wojska rasa Mulughety, który posiadał 50.000 ludzi oraz 30.000 wojowników, przyprowadzonych przez sprzymierzeńców.

Z nadejściem wiadomości o posuwaniu się Włochów na Amba Aradam przystąpiono do przygotowań obronnych. Podczas bitwy praca w szpitalu trwała dzień i noc. Dnia 14 b. m. został ranny w nogę syn rasa Mulughety Lidz Asfa, wychowaniec Oksfordu. Pracy było coraz więcej. W dzień rozlegały się odgłosy pękających bomb, w nocy rozlegały się jęki i wołania rannych.

Proces nieletniego wywrotowca

Wczoraj w stołecznym Sądzie Okręgowym rozpoznawała była sprawa o komunizm, gdzie w charakterze oskarżonego występował 17-letni młodzieniec, Stefan Marjan Wołoszyn, syn oficera policji w Warszawie.

Ojciec zerwał z młodym wywrotowcem wszelkie stosunki od czasu, ponieważ Wołoszyn już od paru lat był posądzany o działalność komunistyczną. Miał nawet sprawę, którą sąd umorzył, uznając, iż chłopiec

nie działał z pełnem rozważaniem.

Obecnie młody Wołoszyn stał pod zarzutem należenia do komunistycznego Związku Młodzieży Pracującej, z którego ramienia pełnił funkcje sekretarza komitetu dzielnicowego na Powiślu.

Na wczorajszej rozprawie oskarżenie popierał prokurator Kożuchowski, obronę wnosili adw. S. Warszawski.

Sąd skazał Wołoszyna na zaknięcie w zakładzie poprawczym dla nieletnich.

Pełna tabela loterii

I klasa - 1-szy dzień ciągnięcia

GŁÓWNE WYGRANE

I i II ciągnięcie

5.000 zł. na n-ry: 142427 179321

2.000 zł. na n-ry: 12495 87411

500 zł. na n-ry: 26355 82783

101833 120379 143140.

400 zł. na n-ry: 18996 29390

114580 122577 124580 153019 154052

169127.

200 zł. na n-ry: 26393 46550 48191

98735 107864 110262 118089 145830

169483 178892.

150 zł. na n-ry: 196 998 11762

28708 42935 48150 51628 60136 61226

61552 63509 65678 73562 97524

100657 101530 102987 118854 124469

133971 142432 156156 173450 179582

179626 182381.

Po złotych 100

726 1182 866 756 848 2090 94 506 3728

5796 991 96 6609 34 879 941 7099 606

980 8336 9151 549 653 777 850 923

10183 293 513 754 874 11437 624 787

12116 446 776 90 13350 776 14065 194

345 75 658 901 15046 234 926 16069 92

444 17306 90 18057 515 19706 898 967

20313 725 806 21096 415 568 771 863

976 22272 87 332 23115 44 581 24222

514 750 25036 136 424 686 26099 152 84

527 721 818 968 27363 546 898 919 28052

85 240 868 970 29343 90

30473 260 80 31762 812 32106 90 381

546 33400 712 34036 229 466 965 35747

36006 705 37403

38504 71 716 820 901 39 210 574 711

40031 610 42212 372 43766 865 44441

45520 905 46124 719 59 67 47575 48067

191 238 320 444 49131 43 397 438 606

969

50555 51112 93 487 853 62 52030 967

35549 56166 329 460 96 765 78 580 57364

58058 528

60136 335 438 75 613 800 61011 331

552 812 51 979 63324 436 64011 65244

989 66465 639 863 67010 223 30 445 893

68246 69017 599

70355 520 633 920 71598 861 933 72283

873 73023 210 74090 114 958 75750 820

79

76067 243 500 667 77146 47 401 626

78075 79692

80285 597 750 81007 101 77 414 82018

814 29 892 83132 61 742 84268 312 826

85071 323 454 612 747 531 86142 87026

148 414 88262 363 468 531 89303 938

90259 334 94 760 71 91379 87 482 92364

419 596 794 889 93281 92 329 483 657 741

86 94009 10 18 273 400 779 95025 342 51

857 97922 98629 60 803 99017 299 544

783 958

100210 12 743 101351 456 539 68 102652

103179 463 537 644 717 971 104715

106434 742 854 955 107714 108526 742

110033 39 150 262 346 111143 496 665

112005 138 762 113352 405 538 73 80

634 822

114024 254 417 840 917 115073 523 609

969 116107 202 390 468 814 25 117042

811 118331 537 119274 397.

120370 547 761 828 121510 715 122448

75 952 123060 707 126092 562 127710

128523 829 129365 66 674 999.

130568 996 131047 184 510 644 731

132049 179 407 534 80 906 91 134308 473

541 707 135139 767 86 136075 152 686

811 929 137211 66 419 758 138284 139340

588.

140093 206 409 819 141007 340 142052

753 813 143217 307 427 144113 80 383

928 145449 754 146483 965 147512 649

148173 498 670 755 997 149125 264 541

897 89.

150239 468 885 157220 435 83 774 938

152398 556 891 153850 154372 678 740

990 155146 72 496 889 90 156083 219

71 157482 960 158501 913 159223 675

160226 414 161311 457 930 162342 452

968 163303 737 165224 166311 640 843

167608 168496 169455 58 915

170899 171403 19 538 680 931 172154

450 861 992 173137 235 767 174145 213

175046 191 606 942 99 176528 177331

708 64 178116 641 904 179030 558 82

743 864

180539 626 60 69 833 918 74 181625

944 182207 445 857 183335 481 551 649

789 833 992 184614 784 185118 273 985

186368 71 400 5 504 635 188033 239 629

139285 661

190156 217 191959 193257 194003 35

176 39 19 677 783 979

Po złotych 50

13 202 62 50 614 1055 148 94 491 539

803 4 2058 2 495 626 887 2500 50 52

63 618 58 810 919 4131 608 56 727 956

85 8089 304 71 465 538 6166 281 382 408

12 27 773 989 7300 784 861 8200 507 31

748 835 998 8300 507 31 748 835 998

9004 231 519 728 73

10154 647 11088 139 93 285 436 605

71 707 739 943 12241 707 976 13062 216

663 768 803 68 910 28 14099 510 687 728

15031 270 324 475 723 969 16136 87 90

94 386 740 17061 472 84 645 752 76

18269 375 532 48 62 952 96 19208

20209 436 798 21119 48 325 51 909 91

22101 89 506 695 732 92 800 27 23175

400 527 99 612 742 934 24053 230 334

428 98 557 777 860 25119 645 64 813

26075 172 643 55 27005 72 98 484 682

825 967 28156 93 398 593 741 872 29101

256 390 478 846

30054 670 822 947 98 31312 36 745

32223 883 939 33181 400 325 617 785 825

518 98 34113 203 74 303 35338 512 854

36051 177 79 367 88 405 726 830 37050

204 546 632

38192 410 524 36 828 952 39104 381 564

605 935 56 71

40044 61 63 70 210 71 554 715 67

41018 47 350 410 12 801 983 42287 361

443 89 507 82 676 817 43350 806 969

44211 516 916 86 45050 292 93 488 902

46675 87 721 947 80 86 47256 371 696

48028 401 670 920 49143 273 445 688

50625 75 987 51034 286 370 430 632

52091 572 662 821 53077 163 408 97 513

656 863 937 54337 837 55251 316 70 692

937 56818 932 57010 243 412 891 953

70 58144 202 42 308 36 542 645 95 721

59155 380 865

61253 488 682 702 77 62145 226 71

489 531 63593 824 64067 258 596 687

65430 36 709 956 66060 211 343 67146

61 285 314 520 785 818 923 68035 79

446 62 639 891 69148 312 507 55 793

70080 207 10 69 387 422 596 636 80

780 911 71154 55 254 562 689 959 72591

606 892 925 36 73525 85 94 696

702 96 886 74543 87 632 708 85 938

75745

76077 193 256 365 559 75 636 98 953

77017 318 648 78104 468 623 25 999 79274

389 497 557 870

80083 143 400 29 644 818 81590 604 754

82385 517 730 76 810 81 83477 78 88 163

344 626 843 90 84275 435 991 85069 86111

79 234 431 73 407 51 87291 535 753 97

912 880,3 148 62 367 484 96 579 706 49

877 914 89192 225 400 8 988

90056 77 92 157 206 530 43 960 72

91146 92024 80 116 662 93 779 968 93465

84 122 61 71 449 58 744 53 873 87 89

94607 793 813 16 978 55340 647 803 96

183 417 538 933 97683 725 40 98052

107 241 79 375 685 921 99152 403 530

664 764 824

100136 431 989 101049 112 79 340 404

25 63 620 949 102099 728 970 103074 219

35 44 99 599 699 727 104122 93 28033 41

694 708 815 964 70 105009 1566 292 321

558 79 106209 266 503 715 65 107205 33

342 445 47 648 5 9805 49 108198 356 93

580 774 109487 568 68 742 60 857 903 35

65

110337 91 600 20 762 856 11479 679

112276 307 87 429 56 514 62 751 113147

280 573 714 900 19 22 60

114018 121 326 620 770 891 997 115418

77 89 603 880 116040 81 232 77 349 450

589 790 815 975 117118 98 269 615 27

777 923 118407 602 925 119163 453 547

867

120518 81 685 793 906 47 50 64 121294

766 894 927 122303 528 59 650 901

123024 614 124070 277 396 546 719 803

38 125126 201 365 81 421 77 97 636 51

97 701 35 800 929 126150 376 611 775

947 72 127007 534 606 813 52 933 12

Tłumaczenie snów naszym Czytelnikom

Zaneta Zey. Będzie zaszczyt i duża przyjemność w pracy społecznej. Smutek chwilowy z powodu młodości. Sen wróży również szczęście w miłości.

Feliks Kozyrski. Nie ma Pan szczęścia do loterii. Będzie kłopot na tle zawodowym. Proszę liczyć na pomoc przyjaciół. Warunki materialne zmienią się na lepsze.

Barbara z Woli. Spór o pieniądze czeka Panią. Ciekawa nowina nadzieje. Niepokój będzie bez powodu. Sen męża wskazuje, że może on grać na loterii, lecz tylko na ćwiartkę i do spółki.

Długoleśnia Czytelniczka z Pragi. Nie wiem, czy wygra Pani na loterii. W każdym bądź razie numer losu w nim zawiera 2, 7, 7 i 5. Szatyka odwiedzi Panią. Niedomaganie przejściowe będzie w rodzinie.

H. R. Skubski. Miła pogawędka ze znajomym czeka Pana. Pieniądze otrzymania na lepsze. Trud czeka Pana. Zarobek będzie. Szczęśliwa data — 21 lipca.

Marylka niedziszczka (Wilno). — Sny Pani wróży szczęśliwą miłość. Miłe spotkanie będzie. Chwilowy smutek. Zmiana charakteru w przyszłości. List p. Maryli Z. otrzymalem.

Staly Czytelnik z Norwegii - Wilejki. Będzie Pan długo żył i doczeka się Pan zmiany na lepsze. Trud czeka Pana. Zarobek będzie. Szczęśliwa data — 21 lipca.

„Ad. Wilno.” Niedomaganie będzie w rodzinie. Sprzeczek czeka Pana ze znajomą osobą. Ma Pan ukryty talent. Będzie bezpodstawny niepokój z powodu kobiety.

Gniazdeczka. Snuśne wydarzenie czeka Panią. Podróż niedaleka. Pogodzi się Pani z owym chłopcem. Blondynka jest Pani życziwa.

Japoneczka 5611. Poczni mi Pani dwa razy przysłała opisy tego samego snu?

Złota Obrączka. Radość będzie w domu. Pieniądze otrzyma Pani. Podróż niedaleka czeka Panią w tym roku. Spotka Pani o elabianą osobę.

Niezajoma z Otwocka. Szatynka jest Pani życziwa. Bliska osoba, z niedobudującą Panią, to prawdopodobnie mąż. Pod tym względem będzie zmiana na lepsze. Przyszłość zapowiada się pod względem materialnym dobrze.

P. Edek. Pańska ukochana bardzo często myśli o Panu. Będzie zmiana w Pana życiu, nie na gorsze. Podróż czeka Pana. List nadejdzie lub miła wiadomość.

Georginju. Sen Pani wróży długie i dobre życie. Radość będzie w domu Nowy nabytek. Za uściski pięknie dziękuje. Córce Pani również u dał chętnie będę tłumaczył sny.

Pod zastaw nieistniejących pól naftowych uknuł wielką aferę oszukańczą i wyludził pieniądze

Wczoraj w warszawskim Sądzie Okręgowym rozpoznawano była sprawa niezwykłych afer oszukańczych, jakich dopuścił się znany oszust Roman Prot - Kadzidłowski. Sprawa ta była o tyle jeszcze sensacyjna, że lawę oskarżonych zajął ponadto duchowny (ze względów zasadniczych nie podajemy nazwiska) oraz współwłaściciel firmy, która asfaltowała niemal wszystkie ulice Warszawy, Leonard Ballinger.

Akt oskarżenia zarzucał dokonanie szeregu przestępstw, ujętych w 14 zasadniczych grup.

Prot - Kadzidłowski odrazu zaczął swoje życie aferzysty od bardzo pomysłowego oszustwa.

Oto, podając się za kapitana - lotnika w rezerwie, oraz krewnego hrabiego Hutten - Czapskiego, zgłosił się do zamężnego posiadacza majątku i zaproponował udzielenie pożyczki pod zastaw pól naftowych, jakie rzekomo miał jego przyjaciel. Oszust okazał przytem fikcyjne poświadczenie, i pożyczkę udało mu się uzyskać.

Właściciel folwarku dopiero po niewczasie przekonał się, że został w bezczelny spo-

sób nabrany. Prot - Kadzidłowski miał tyle wyrobienia i sprytu, że wyprowadzał w pole nawet najbardziej rutynowanych handlowców. Ofiarą jego padło szereg firm, które dały się uwieść zapewnieniom Kadzidłowskiego, iż zaofiarowane przezeń weksle są wystawione przez ludzi odpowiedzialnych majątkowo.

Rzecz jasna, że weksle okazywały się bezwartościowe, a poświadczenia wywiadowi handlowych o stanie majątko wym wystawców — sfałszowane. Oszust nabrał w ten sposób firmy „Hulstkamp”, „Bacia Jabłkowski” i inne. Co wię-

cej, udało mu się w oszukańczy sposób wyludzić zryna na wekslach od jednego z adwokatów warszawskich. Kadzidłowski za weksle nabył towary, a adwokat weksle te musiał wykupić.

Szczytem bezczelności był inny wypadek, kiedy do jednej z firm, sprzedających materiały pędne, zgłosił się Prot - Kadzidłowski w przebraniu oficera i zażądał kilku beczek smarów dla pułku radiotelegraficznego. Towar ten nabył za weksle prywatnych osób, pozostających w stanie skrajnej nędzy.

W pewnej fazie swej oszukańczy działalności Prot - Kadzidłowski zetknął się z duchownym.

Jeden z przemysłowców ogłosił w dzienniku warszawskim, że gotów jest udzielić pożyczki za zabezpieczeniem hipotecznym.

Prot - Kadzidłowski „zwałchał”, że przemysłowiec ma pieniądze, więc zgłosił się doń z propozycją nabycia od Banku Rolnego większej partii lnu, na którym będzie można dobrze zarobić.

Bank Rolny jednak zgodził się sprzedać len tylko instytucji, która będzie miała charakter towarzystwa dobroczynnego.

Prot - Kadzidłowski zmontował rychło Komitet Dobroczynny Propagandy Polskiego Lnu.

Udało mu się doprosić do tego Komitetu Dobroczynnego duchownego.

Po pewnym czasie Komitet Dobroczynny zaczął przyjmować na różne posady wiele osób, żądając od nich kaucyj, nieraz bardzo wysokich.

Z poszukującymi pracy zazwyczaj prowadził pertraktacje duchowny.

Przemysłowiec Ballinger oskarżony jest o to, że ułatwiał Prot - Kadzidłowskiemu oszustwa, dając mu swe czeki na P. K. O., jakkolwiek konto Ballingera było zamknięte. Za czeki Ballingera Prot - Kadzidłowski otrzymywał towary w różnych firmach.

Wszyscy trzej oskarżeni za jeli swe miejsca na ławie oskarżonych. Prot - Kadzidłowski nigdy oficerem nie był, a przeciwnie, ma za sobą wyroki różnych sądów, a między innymi trybunału poprawczego w Anvers (w Belgji) za sprzedaż kokainy.

Na wstępie rozprawy prokurator wnosil o umorzenie sprawy na mocy amnestji w stosunku do duchownego i Ballingera. Sąd wniosek uwzględnił.

Prot - Kadzidłowski przyznał się do winy. Z uwagi na to sąd skazał go na karę 2 lat więzienia z zawieszeniem.

„2 grosze — to wielgi pieniądz!”

W odmetach nędzy polskiej wsi

Jadę do Zakroczymia w kierunku północno - wschodnim, na Raciąż. Kilkunastostopniowy mróz szczyple porządnie. Białe śnieg otulił szarą nędzę wsi. Przy wymijaniu jakiejś rozklekotanej furmanki za Zakroczymiem „nawala kicha”. Niezbyt przyjemna przygoda! Porywisty wiatr przeniaka poprzez kożuch. Klmiemy razem z szoferem soczyście i głośno. Zgrabiałe palce z trudem manipulują przy kole.

Od pobliskiej, przygarbionej chałupy, zbliża się stary chłop. Buciorzy ma owinięte strzępami szmat. Baranicę na suniętą aż po krzaczaste brwi. Podchodzi do naszego Forda i przygląda się w milczeniu. Raz po raz dławia go suchy kaszel.

„Zabijam” na rozgrzewkę rękoma i czestuję gospodarza „egipskim”. Może przy papierosie wykrztusi się należycie i kaszel minie. Chłop macha ręką. Dusi go ciężciu. Nic nie

potrafi. Cmi papierosa i pyta napozór obojętnie:

— Pan z urzędu?
Krótko wyjaśniam mu cel mojej wędrowki. Chcę poznać życie najbardziej zapa-dłych wsi.

— Wszędzie jednak! — odpowiada chłop. — Bida i bida. Starzy czekają na kostusie, a młodzi gadają, że będzie wojna.

— Z kim?
— Za mordę wezma się wszyscy. I komunisty i Japońce i Germance. Tak plotą.

— I wierzy pan w tej bajdy?

— Gadają, to sie słucha. Gajądają tyż, że będzie ze zwiesną lepiej, to tyż sie słucha.

— Rząd stara się teraz ulżyć niedoli wsi. Każe przemysłowcom obniżyć ceny. Staniała nafta, gwoździe, węgiel...

Chłop patrzy na mnie z podoba:

— Pan pewnikiem na agitacyjnej jedzie.

— Nie! Tylko mówię o tem, co zarządziły władze...

— Ano, rychtyk, w sklepiku litra nafty tańsza o dwa grosze...

— Widzi pan — triumfuję.
— No i tak nafty nie kupują. Te dwa grosze to wielgi pieniądz, ale i na tę taniejszą naftę tyż niema. Co bogatsze somsady to po pół litra fundują sobie raz na tydzień. A takich niewiele... Jakby letra była po dwadzieścia grosiaków, to możeby kupowali. Na bide ciężka rada...

— Dzisiaj w Sejmie w Warszawie mówił minister Rolnictwa. Wszyscy radzą nad wazszemi bolączkami — mówię, wsiadając do wozu, bo kolo już zamienione.

Chłop milczy. Jego apatyczny wzrok błądzi po zaśnieżonych polach.

— Nie interesuje to pana?

Z pod oszronionych wąsików padają słowa:

— Przdziej nadstawiał czołowiek ucha, co tam slychać w warsiawskiej poletyce ale tera to już wiadomo, co będzie...

— Co?

— Bida i szlus.
— Trzeba wierzyć. Będzie na pewno lżej! — wołam na odjeździe.

— Daj Boże... daj...
Gazujemy dalej. Droga pusta.

Czyżby wszyscy mieszkańcy wsi stracili wiarę w możliwość poprawy?

Czyżby walka o byt i nędza zeżarły w nich do cna jaśniejsze myśli?

Pogawarka ta doskonale ilustruje słowa premiera Kościalkowskiego, mówiącego w swoim ekspozie budżetowym o masowej psychozie zwątpienia, apatii i bierności. Trudna będzie walka na tym odcinku. Jednak akcja w kierunku przełamania otepienia i niewiary musi być jak najprędzej podjęta. Bez niej walka z kryzysem nie jest do pomyślenia.

Zapada zmrok. Mijamy opłotki jakiegoś osiedla. Okienka chat są nieoświetlone.

Wielka to suma dla wspólczesnej wsi owe dwa grosze, o które staniała nafta! Tylko dla nielicznych, wietomorgowych bogaczy dostępne jest oświetlenie naftowe, bo cena tego produktu dla masy chłopskiej jest nieosiągalną jeszcze kwotą.

W ciemnych izbach, myśl musi być zgorzkniała. Walka z nędzą toczyć się powinna w świetle.

Nafta na wsi musi być tańsza. Naprawdę tańsza!

(p-ner)

Czytajcie N. Sportowca
Cena 10 groszy.

Podatek lokalowy krzywdzi rzemieślników którzy posiadają warsztaty pracy przy mieszkaniu

Departament podatkowy Min. Skarbu opracował projekt rozporządzenia wykonawczego do ustawy o podatku lokalowym. Rozporządzenie to ma wyjaśnić niekierne wątpliwości, któreby się nasuwały przy stosowaniu przepisów nowej ustawy, zwłaszcza, jeśli chodzi o lokale mieszkalne, połączone z warsztatami. Zaznaczyć bowiem należy, że drobne warsztaty rzemieślnicze zostały zwolnione od podatku lokalowego, tak sa-

mo, jak i drobne lokale. Powstała tedy kwestja, jak nalezy traktować z punktu widzenia ustawy mieszkanie np. trzyizbowe, z czego jedna izba zajęta jest na warsztat rzemieślniczy, a reszta mieszkania służy właścicielowi warsztatu.

Początkowo tłumaczono przepisy ustawy w tym sensie, że takie trzyizbowe mieszkania powinny być wolne od podatku lokalowego. Obecnie jednak, jak dowiadujemy

się, opracowany projekt rozporządzenia wykonawczego przewiduje, że tego rodzaju lokale będą musiały opłacać podatek lokalowy.

Jest to przykra niespodzianka dla rzemieślników, zwłaszcza tych najbiedniejszych, którzy nie mogą sobie pozwolić na posiadanie warsztatu oddzielnego od mieszkania.

Jak nas informują w sprawie tej uda się specjalna delegacja najbiedniejszych rzemieślników.

ZIOŁAZ GÓR HARCU Dra LAUERA

są dobrym środkiem dla uregulowania żołądka, usuwają obstrukcję, są łagodnym naturalnym środkiem przeczyszczającym.

Na malej wokandzie...

Miękkie serce

(A. E.) — Oskarżona jest pani o dotkliwie pobicie Michałki Solec — rzekł sędzia grodzki. — Czy przyznaje się pani do winy?

— Oroszem, pobiliam — odparła pani Janina Wierchowiska, — ale żadnej winy w tem nie było, ponieważ że męza od śmierci i choroby takim sposobem uratowałam.

Ta osoba, uważa pan sędzia, to wszelakie nieszczęścia na mego starego ciągnęła. I gdyby nie ja, to kto mnie, coby tera z biedakiem było.

Kradzieży go uczyła, panie sędzio. Ide ja raz ciemną ulicą, patrzę, a mój stary calusa za calusem jej kradnie. Cale szczęście, że m go rąbnęła raz i drugi w ucho, aby się na cale życie złodziejem z przyzwyczajenia nie został.

Drugi raz, to się mało bez nią nie spalił. W Skaryszerskim Parku to było. Patrzę, a mój malkon siedzi przy tej ktempie i tak się do niej pali, że aż sroąd idzie. Zaczęłam wtęć ten ogień na chybcika parasolką gasić i tem sposobem ocaliłam jakoś mego od na-

glej śmierci.

A że mu me własnem domu złamanie bez te mazepe groziło, to nic? Jeszcze dobrze, że m o godzinie za nocześnie wróciła, boby chłop złamał wiare małżeńską na amen!

To wszystko zresztą frajer, panie sędzio. Ale jeszcze tera bym jej z parę razy przyłożyła, kiedy se przypominam, jak mój stary bez nią tonął.

— Tonął?

— Tak. W długach, panie sędzio. I z tej opresji: go myciągnęłam; za uszy! A takim go ciągnęła, że do tej pory na lewem uchu bandaż nosi.

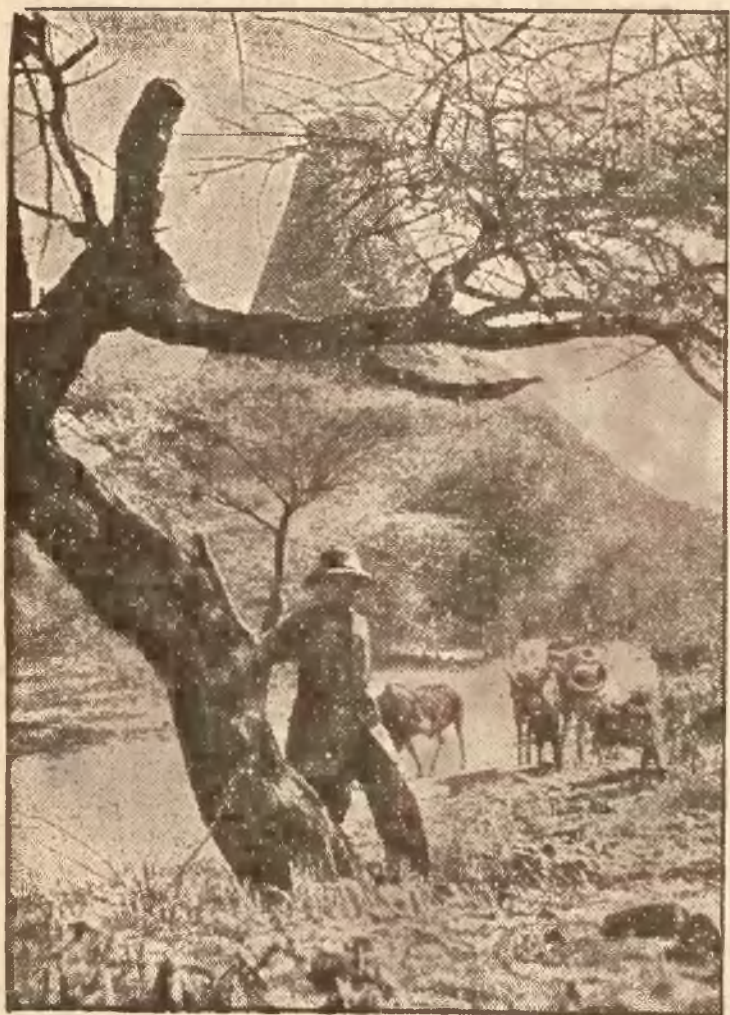
No i po tem wypadku to już musiałam te chorobe przepędzić dla mężomskiego dobra.

Coprada, nie warto mnie było dla takiego slimona własnej skóry ryzykować, bo i poco? Przecic dla kobiety z mieszkaniem o chłopa tera obecnie nietrudno. Ale żal mnie go było. Już taka moja natura, panie sędzio, że serce mam miękkie.

Sąd skazał panią Wierchowiską na tydzień aresztu.

Czy Anglja ma interes w obronie Abisynji

Raport międzyministerjalny stwierdza, że nie, jeśli Włochy pozostawiają Anglikom jezioro Tana

Góra Amba Aradam, zdobyta ostatnio w krwawych walkach przez Włochów, zamieniła ona została w fortecę.

„Giornale d'Italia” ogłasza treść raportu, opracowanego przez specjalną międzyministerjalną komisję brytyjską, która badała zagadnienie interesów brytyjskich w Abisynji wobec napięcia pomiędzy Włochami i Wielką Brytanią.

Raport ten przedstawiono brytyjskiemu ministrowi Spraw Zagranicznych.

Na wstępie raport stwierdza, że 6 marca 1935 r. Mię. Spraw Zagr. zwróciło się do komitetu międzyministerjalnego z listem, zwracającym uwagę na doniosłą interwencję rządu włoskiego, dokonaną w styczniu 1935 r. w sprawie Abisynji.

Zjawil się wówczas radca ambasady włoskiej Vitelli i przedstawił układ poufny, zawarty z początkiem stycznia pomiędzy Francją a Włocha-

mi w sprawie Abisynji. Radca Vitelli oświadczył, że rząd jego pościel mu wymieni poglądy z rządem brytyjskim na temat wzajemnych interesów w Abisynji i szukać możliwości harmonijnego rozwoju interesów angielskich i włoskich.

SKUTKI ZABORU ABISYNJI
Komitet międzyministerjalny miał tedy zbadać kwestję skutków, jakie wchłonięcie części lub całej Abisynji przez Włochy pociągnęłyby za sobą dla interesów brytyjskich w Abisynji i w krajach sąsiadujących z Abisynją.

Komisja odbyła 7 posiedzeń i zasięgnęła opinii przedstawicieli różnych ministerstw.
Część pierwsza raportu, zawierająca opis Abisynji, stwierdza m. in., że Abisynja pod względem politycznym jest niejednolita i skłócona wewnątrz. Dalej raport przyznaje, że W. Brytania uznała w konwencjach dyplomatycznych, iż prawie cała Abisynja stanowi strefę wpływów włoskich.

W drugiej części raportu stwierdza,

że wobec rozwoju Somali i Erytrei sąsiedztwo Abisynji staje się coraz niebezpieczniejsze, a Abisyńczycy nie okazali gotowości do przyjęcia warunków włoskich, ponieważ nie obawiają się sił zbrojnych Włoch. **DODATNIE SKUTKI PANOWANIA WŁOSKIEGO**

W trzeciej części raportu rozważa kwestję, w jakim stopniu byłyby naruszone interesy angielskie przy urzeczywistnieniu planów włoskich.

W wypadku zdobycia Ogadenu nie uległyby naruszeniu żadne interesy brytyjskie, gdyby równocześnie zostały uszanowane prawa pasterskie ludności granicznej.

W razie zajęcia całej Abisynji, według raportu, kontrola włoska nad całym terytorium abisyńskim byłaby groźna dla Somali brytyjskiej w razie wojny włosko-angielskiej. Natomiast w czasach normalnych z administrowania Abisynji przez Włochy wszystkie kraje sąsiednie odniosłyby wyłącznie korzyści, zwłaszcza, że warunki na pograniczu pozostawiają wiele do życzenia i nie można spodziewać się poprawy szybkiej i trwałej.

KORZYŚCI RÓWNOWAŻA STRATY

Raport zaznacza dalej, że stosunki sąsiednie posiadłości włoskich z angielskimi są dobre i różnią się zasadniczo od stosunków, panujących

między posiadłościami angielskimi i abisyńskimi. Tak więc, ze stanowiska polepszenia administracji granicznej pojawienie się Włoch w Abisynji byłoby pożądanym warunkiem, że zawartoby układ o interesach szczerpów, zamieszkujących Somalię brytyjską. Korzyści, które spowodowałyby okupacja Abisynji przez Włochy, byłyby tej miary, że zrównoważyłyby straty prestiżowe, które ponieśliby Anglicy wśród ludów somalijskich wskutek zdobycia włoskich w Abisynji.

Byłoby szczególnie pożądanym — głosi raport — dołączyć do Somali brytyjskiej terytorja, na których znajdują się pastwiska, graniczące ze szczerpami, zamieszkującymi Somalię brytyjską wzdłuż granic Abisynji.

ANGLJI NIE ZALEŻY NA ABISYNJI

Wnioski raportu brzmią, jak następuje: 1) Włochy niewątpliwie uczynią wysiłek, aby w przeciagu najbliższych lat zapewnić sobie kontrolę nad Abisynją nawet, jeśli w bież. roku ograniczą się tylko do zdobycia nizinnych części kraju, graniczących z Somalią włoską.

2) Anglja nie posiada żywych interesów w Abisynji, któreby uprawniały do sprzeciwiania się podbojowi Abisynji przez Włochy.

3) ze stanowiska ogólnego jest dla Anglii obojętne, czy Abisynja będzie wchłonięta przez Włochy, czy też pozostanie państwem niepodległym.

4) z punktu widzenia obrony imperjum, Abisynja niepodległa byłaby bardziej pożądana od Abisynji, zawojowanej przez Włochy, ale groźba wojny Anglii z Włochami zdaje się być nierealna.

5) główne interesy W. Brytanji w Abisynji tkwią w jeziorze Tana i w dorzeczu Nilu. W razie upadku Abisynji jako państwa niepodległego, W. Brytania musiałaby zapewnić sobie kontrolę terytorjalną nad jeziorem Tana, jak również posiadanie korytarza, łączącego jezioro Tana z Sudanem.

WARUNKI ANGIELSKIE

6) w wypadku niezagwarantowania sobie kontroli terytorjalnej nad jeziorem Tana, należałoby zapewnić sobie poszanowanie interesów brytyjskich i egipskich, dotyczących jeziora, i otrzymać warunki lepsze od tych, jakie dał obecnie rząd abisyński w sprawie budowy tury na Jeziorze Tana.

7) należy dokonać przyłączenia terytorjów, graniczących z Somalią brytyjską, aby zapewnić ludności somalijskiej prawo pastwisk.

8) należałoby w razie wchłonięcia Abisynji przez Włochy zapewnić obywatelom brytyjskim równość praw na całym terytorjum.

9) należy postarać się o poprawę granic dla Somali brytyjskiej, kraju Kenia i Sudanu oraz włączyć do tych terytorjów miejscowości, związane z temi terytorjami pod względem ekonomicznym i etnicznym.

Scena z targu w Makalle, które było widowiskiem morderczych zmagani Abisyńczyków z Włochami.

DANIEL BACHRACH

Śladami przestępców

Z pamiętników b. aspiranta
Warszawskiego Urzędu Śledczego

W starym piecu djabeł pali...

VI.

— Jedną chwileczkę, panie komisarzu — odezwał się aresztowany. — Widzę, że pan komisarz i tak zaraz będzie wiedział, kim jestem, mam bowiem „pacykę” (fotografję) i palce, robione tutaj. Szkoda więc naszego czasu. Nazywam się Stefan Jastrzębski, a interes ten zrobiłem do „sitwy” (spółki) z Gustawem M. — tu wymienił, jak już przewidywałem, nazwisko przyjaciela pani J.

Nagle usłyszałem w przyległym pokoju krzyk, a kiedy wbiegłem, zastałem tam leżącą w omdleniu panią — J. Biedaczka słyszała przez drzwi całą naszą rozmowę i, dowiedziawszy się, że przyjaciel jej brał udział w szantażu, zem-

dlala. Przy pomocy jednej z wywiadowczyń doprowadziliśmy ją do przytomności, poczem natychmiast wydetego- waliśmy wywiadowców, by sprawdzili do mnie fordansera.

Wobec wczesnej pory zastałi go w mieszkaniu jeszcze w łóżku i po upływie godziny znajdował się już w moim gabinecie.

Początkowo wypierał się wszystkiego i twierdził, że nie wie o niczem, lecz, kiedy skonfrontowałem go z jego towarzyszem, przyznał się do wszystkiego.

Usiłował również, jak i jego towarzysz, nadrobić miłą i grozić skandalem, lecz, gdy go zapewnilem, że dostanie co najmniej dwa lata za szantaż,

zmiękl i prosił o przebaczenie.

Po przesłuchaniu udał się z dwoma wywiadowcami do swego mieszkania, gdzie w piecu były ukryte jeszcze trzy fotografje oraz klisze. Obaj musieli również podpisać zeznanie, że przyznają się do szantażu, poczem, po porozumieniu się z naczelnikiem i prokuratorem, obaj, wobec cofnięcia skargi, zostali zwolnieni. Przed zwolnieniem uprzedziłem ich jednak, że, gdy

by kiedykolwiek któryś z nich odważył się zwrócić po pieniądze do pani J., w tej chwili bez pardonu zostaną aresztowani i wytoczy im się sprawa karna o szantaż.

W ten sposób udało mi się uchronić nieszczęśliwą kobietę od ruiny jej ogniska rodzinnego i jestem przekonany, że jej przeżycia wyleczyły ją na zawsze od szukania romantycznych przygód.

(Koniec).

Arcybestje

— Przyszykuje się pan bez zwłocznie do wyjazdu, — zwrócił się do mnie naczelnik Rudow, szef kijowskiej policji kryminalnej, gdy przybyłem rano do biura. — Wyjeżdżamy jeszcze dziś w nocy do Żytomierza.

— Czy rozchodzi się o tak poważną sprawę, że pan naczelnik sam jedzie na miejsce? — zapytałem zdumiony.

— Idzie tu o niezwykłą, dotychczas w naszych kronikach kryminalnych nienotowaną zbrodnię, mianowicie: na dworcu w Żytomierzu znajduje się kufer ze zniekształcon-

mi zwłokami jakiejś kobiety. Bliższych szczegółów narazie jeszcze nie znam i o wszystkim dowiemy się na miejscu przestępstwa.

Tegoż wieczora byliśmy już w drodze i rankiem następnego dnia znaleźliśmy się w Żytomierzu.

Na dworcu panował niezwykły ścis. Zdawało się, że całe miasteczko znajduje się w jednym miejscu. Siła musieliśmy przy pomocy policjantów torować sobie drogę, by prze dostać się do przechowalni bagażu.

Na miejscu zbrodni znaido-

wał się sędzia śledczy, komendant tańszej policji oraz kilku agentów i policjantów mundurowych.

— Oczekiwaliśmy z rozpoczęciem śledztwa do przyjazdu pana naczelnika — zwrócił się sędzia śledczy do naczelnika Rudowa. — Mogę panu narazie tylko powiedzieć, że wczoraj po południu bagażowy poczuł w przechowalni bagażu jakiś nieokreślony odór i o swem spostrzeżeniu za wiadomił naczelnika stacji. Po zawiadomieniu policji i otwarciu tajemniczego kufra znaleziono w nim zwłoki kobiety. Jej tożsamości nie udało się ustalić, albowiem twarz nieboszczki obłana została jakimś żrącym płynem, tak, że nawet nie udało się stwierdzić, czy są to zwłoki młodej, czy też starej kobiety.

W towarzystwie sędziego śledczego oraz kilku policjantów udaliśmy się do składu, gdzie znajdował się kufer ze zwłokami. Zwłoki były tylko w dolnej bieliznie, przyczem monogramy na koszuli zostały wyprute. Sądząc z bielizny, musiała to być jednak kobieta z lepszej sfery.

Dalszy ciąg jutro.

W szponach gangsterów

Wyrwała się gwałtownie z jego ramion i krzyknęła:

— Co za czelność! Proszę natychmiast opuścić pokój!

— Ach, co za naiwna dziewczyna z pani... — odpowiedział ze śmiechem wysoki, baryczny mężczyzna — czy mam zamiar coś złego pani uczynić? To jest u nas w zwyczaju. Gdy pani Banks przyjęła nową wychowawczynię, — złożyłem jej odrazu, pierwszego wieczora wizytę, i nie była wcale tak głupia i naiwna, jak pani... Nazywam się Harry Randolph, jestem zarządcą palacu mister Banksa. A jeśli pani nadal będzie się głupio opierać, straci pani jutro posadę...

— To jest niesłychana czelność — proszę stąd wyjść natychmiast! Jestem uczciwą dziewczyną — coraz głośniejszy krzyczy miss Jenny, niesłychanie wzburzona — jeśli pan ośmieli się mnie dotknąć, zacznę wolać o pomoc.

— Naprawdę zawołasz o pomoc? Tak?... ty, głupiutka...

— Żądam, by natychmiast opuścił pan pokój! Opowiem o wszystkim mistress Banks...

— Mistress Banks z mężem udali się dziś na bal do burmistrza. Teraz ja tu rządę, rozumiesz dziewczyno?... A jeśli nadal będziesz krzyczeć, nikt ci tu z pomocą nie przyjdzie... Nie bądź więc uparta... usłuję ją znów objąć.

Ale odpuściła go z taką siłą, że oparł się o ścianę, by nie upaść. Chce się znów rzucić na nią, ale ona wybiegła na korytarz i wszczęła krzyk.

Zbiegło się kilku strażników i posługaczy.

— Co się stało? Co tu się stało? — pytają dziewczynę.

— Ten oto pan wdarł się do mego pokoju...

— To sprytny ptaszek... — powiedziała do służby, mrużąc oko — niewiniątko udaje, prawda?

— Co, co chciał pani uczynić? — śmieją się posługacze — o jej, chciał panią pocałować? I poto wszczynają pani taką awanturę i budzą spokojnych ludzi w nocy?

Strażnicy i służba rozeszli się. Dziewczyna wbiegła szybko do swego pokoju, zatrzasnęła drzwi i zamknęła je na klucz...

— Czekaj, czekaj, jeszcze cię złapię...

Dziewczyna z trudem powstrzymuje się, by nie wybuchnąć... śmiechem. Ale ten śmiech zdradziłby ją obecnie. Kładzie się więc z powrotem do łóżka i postanawia znużyć.

Ten Don Juan palacowy zapewne jeszcze raz będzie usiłował wtargnąć do jej pokoju. Jako rządcą ma zapewne jeszcze jeden klucz. A jeśli wejdzie wtedy, gdy ona będzie spać, może się to dla niej źle skończyć...

Gdy jednak uprzytomniła sobie, jak wielkie byłoby rozczarowanie tego lowcy kobiet, który z łatwością podbija serca wszystkich nowoprzyjętych dziewcząt w palacu Banksa, — z trudem powstrzymała spazmatyczny śmiech, który ją porwał i dusił w gardle.

I wtedy miss Jenny pragnie ująć się krzywdy całego rodu kobiecego: ma chęć nauczyć tego wstrętnego rozpustnika! A czyż może być dlań większa kara, jak rozczarowanie, jakie miałby, gdyby się do niej zabrał?... mógłby postradać zmysły...

Czy ma jednak zdobyć się na taki „kawał”? Czy w ten sposób nie pęknie cały „plan”? Miss Jenny długo namyśla się. Z jednej strony nie może oprzeć się pokusie, by splatać ligła rozpustnikowi. Na samą myśl, na sam obraz kwaśnej miny, jaką uczyni, gdy się dowie prawdy, z trudem powstrzymuje się od śmiechu. Z drugiej strony ciąży na niej odpowiedzialność, za powodzenie „planu”. Czy ma więc udawać, że śpi i pozwolić temu jego-nościowi wejść do pokoju?

— Do diabła — postanawia wreszcie. — Trzeba zaryzykować. Tego gościa trzeba nauczyć. Niech wie na przyszłość... Tak, czy owak, muszę wkrótce opuścić dom pani Banks...

Światło zaczęło, gdy znów usłyszała za drzwiami stapanie. Czyjeś kroki zbliżyły się do drzwi. Ktoś przystanął. Słyszała, jak usiłował wypchnąć klucz, który tkwił w zamku.

Klucz wypadł. Rozległ się zgrzyt innego klucza — drzwi powoli, cicho otworzono.

Miss Jenny narzuciła prędko koldrę na twarz i udawała, że śpi.

Słyszała, jak ktoś zbliża się na palcach do jej łóżka, podnosi ostrożnie koldrę, i —

Nagle odskoczył, jak oparzony...

A wtedy miss Jenny nie mogła powstrzymać swej chęci napawania się widokiem zwycięstwa. Szybką otworzyła oczy i roześmiała się głośno.

Bowiem twarz rządcy wyrażała naraz zakłopotanie, strach i bezradność. Jeszcze nigdy w życiu nie widziała miss Jenny równie śmiesznego widoku. Rządca szeroko rozwarł oczy, jakgdyby zobaczył przed sobą przybysza z zaświatów.

— A więc, pani jest mężczyzną?... — wyjąkał wreszcie — nigdy bym nie uwierzył...

— Tak... — odpowiedziała miss Jenny, i nadal uśmiechała się — oczywiście jestem mężczyzną...

— Czemu więc nosi pan kobiece stroje? Co to oznacza? Pan... pani... — z oblicza rządcy nie schodzi wyraz zakłopotania.

— Mister, w Ameryce jest obecnie dwanaście milionów bezrobotnych... Należę również do tej

wielkiej armii ludzi bez pracy. Słyszałem, że pani Banks poszukuje wychowawczyni do dziecka, przebrałem się w stroje kobiece i przyszedłem tu zaofiarować moją pracę. Jestem i tak podobny do kobiety, nie bałem się więc, że mnie ktoś pozna... Ale pan, panie rządczo, pan okropnie się rozczarował... Wyrazy mego głębokiego współczucia...

Jenny roześmiała się głośno

A rządcą nic nie odpowiedział. Śmieszność, na jaką naraził się w pogoni za zdobyciem jeszcze jednej kobiety — przygnębiła go. Był zawstydzony, i nie nie odrzekł na kpiny rzekomej miss Jenny.

— Takie wydarzenie spotkało mnie po raz pierwszy w życiu... — burknął ze złością.

— Mnie również po raz pierwszy... — uśmiechnęła się rzekoma dziewczyna.

Rządca prędko wyszedł z pokoju i wbiegł do swej sypialni. Z początku miał zamiar o wszystkim opowiedzieć strażnikom, ale potem rozmyślił się: wstyd mu było opowiadać o takiej kłesce...

Postanowił zemścić się jednak: powie mistress Banks, że ta Jenny, którą wczoraj przyjęła do pracy, jest... mężczyzną.

Ale gdy tego samego dnia po południu wszedł do pokoju pani Banks i z wielce tajemniczą miną opowiedział, że dzięki służbie dowiedział się, iż przyjęta przez nią miss Jenny Biren jest mężczyzną — już dawno „miss Jenny” nie było w palacu. Właśnie w owej chwili siedziała w aucie, które ją wiozło do knajpy „ojca Piotra”.

Pani Banks była nader zdziwiona odkryciem rządcy i pragnęła pomówić z przebranym bezrobotnym. Ale napróżno szukano w palacu panny Jenny. Nigdzie jej nie można było znaleźć.

Murzyni, czuwający przy drzwiach opowiedzieli, że wyszła z palacu z samego rana i dotąd jeszcze nie wróciła. Pozwolili jej wyjść, wiedząc o tem, że jest zaangażowana do pracy.

W pokoju miss Jenny Biren znalazła pani Banks karteczkę o następującej treści:

— Wielce szanowna mistress Banks.

Niech mi pani nie weźmie za złe zawodu, jaki jej sprawiłam.

Nie mogłam pozostać dłużej w palacu, gdzie rozpustny rządcą, chcąc mnie zgwałcić, dowiedział się o mojej tajemnicy.

Poszukam sobie pracy gdzie indziej.
Z poważaniem
Jenny Biren.

W tej samej chwili, gdy pani Banks czytała liścik „miss Jenny Biren” — w knajpie „ojca Piotra” gangsterzy pokładali się ze śmiechu, przysłuchując się opowiadaniu „panienki” o tem, jak nabrała rządcę palacu Banksa...
Dalszy ciąg jutro.

Za grzechy matek

Pomimo, że dokoła nie było żywej duszy, hrabina Lanecka jeszcze bardziej zciszyła głos. Mówiła Czesławowej niemal do ucha, ta zaś słuchała hrabiny Zofji ze skupieniem, jak zwykle, gdy była mowa o interesie, na którym można sowiecie zarobić. Nie przerywała hrabinie i milczała, kiwając głową, nawet wtedy, gdy już Zofja skończyła swe objaśnienia.

Lanecka już się wreszcie zniecierpliwiła i zapytała:

— I cóż? Zgadza się pani?

Czesławowa odparła z powściągliwą ostrożnością:

— Nie odmawiam. Hrabina dobrze wie, że aby jej usłużyć, jestem zawsze gotowa na wszystko.

— Więc mogę na panią liczyć?

Czesławowa namyśliła się. Widać było, że waży wszystkie „za” i „przeciw”.

Zapytała:

— Więc dziewczyna ma już około dwudziestu lat.

— Mniej więcej.

— Ani rodziców, ani rodziny?

— Nic.

— Tak, to bardzo korzystne okoliczności. A prowadzenie się?

— Wzorowe. Bez najmniejszej skazy.

— To jeszcze lepiej. Chociaż, kochana pani, czy to w dzisiejszych czasach można wiedzieć?

Bywa, że ta krowa, co dużo ryczy, mało mleka daje, a cicha woda brzegi rwie. Ale przypuśćmy, że pani ma słuszną. Ostatnie pytanie... Mówiła hrabina, zdaje się, że ta dziewczynina pracowała w magazynie mód?

— Tak, jeszcze do wczoraj.

— To dla mnie bardzo ważne. Właśnie na moich „wieczorkach” bywają same pracujące dziewczęta. Zależy mi na tem przez wzgląd na... policję... Hrabina rozumie..

— Rozumiem, rozumiem, bardzo sprytna z pani kobiecinka

— Dziękuję za łaskawe uznanie jaśnie hrabiny. Ale trzeba sobie jakoś radzić. Od czasu, jak są kobiece wywiadowczynie obyczajowe, trudno nam bardzo...

— Jestem przekonana, że potrafi się pani od nich uchronić. Jeżeli zaś pani będzie postępowała zgodnie z moimi wskazówkami, osoba, o którą mi chodzi, będzie u pani bywała bez jakichkolwiek obaw.

— Więc rzecz polegać będzie na... zatrzymaniu jej?... —

— To już pozostawiam pani.. umiejętności...

— Dobrze... zobaczę — odrzekła Czesławowa, wciąż jeszcze zachowująca ostrożną wstrzeźliwość, poczem dodała — namyślę się jeszcze.

Te wahania wzburzyły Lanecką.

Rzekła ostro:

— Nie, na to ja się nie godzę. Musi pani natychmiast zgodzić się na moją propozycję, bo w przeciwnym wypadku zwrócę się gdzie indziej.

Pani Czesławowa nerwowo coś sobie obliczała w głowie, poczem zrobiła ruch, oznaczający jakby zwątpienie. Wreszcie musiała się na coś zdecydować, rzekła bowiem:

— Pojutrze może?... Dałoby się zrobić?

— Owszem.

— Ha, więc dobrze... Spróbuję spełnić prośbę pani... Ale... na tych warunkach, jakie omówiliśmy

— Dobrze. Godzę się — odrzekła zdecydowanie hrabina Lanecka.

— Hrabina sama rozumie, że mam duże koszty handlowe przy prowadzeniu takich interesów... Jeszcze i tak naprawdę niedrogo policzyłam hrabinie.

— Dobrze, już dobrze. Zgodziłam się przecież, niema więc już o czem mówić. Teraz chodzi już tylko o dobre wykonanie — zakończyła hrabina, poczem pożegnała się i wyszła, siadając do samochodu, który oczekiwał ją nieco opodal...

Następnego dnia po opisanej powyżej scenie, Ola siedziała na otomanie swego nowego ślicznego gniazdka i dumiała. Czyżby istotnie wszystko, co przeżywała obecnie, zgodnie z zapowiedzią Jaśka, było rzeczywistością czy tylko snem, równie pięknym, jak złudnym. Dlaczegoż jeszcze o tem wątpiła, pomimo zapewnień Jaśka i obietnic hrabiny Laneckiej?..

Wtem nagle ktoś zapukał do jej drzwi. Była bardzo zdumiona, gdy się okazało, że to list do niej. Któż znał jej adres, skoro go nikomu jeszcze nie podawała?

Zdumiona, rozpieczętowała list. Charakter pisma był jej całkowicie nieznanym. Wielkie wzruszenie ogarniało ją natomiast w miarę czytania. Oto treść listu:

„Dziecinko moja kochana,

będę więc miała wreszcie szczęście uściskać Cię i chwycić w ramiona!.. A już mi się zdawało, że nigdy Cię więcej nie ujrzę. Nie umiem Ci opisać, jakie uczucia przepelniają naszą duszę na samą myśl o tej wielkiej radości, jaka mnie czeka.

Niestety, nie będę Cię mogła nazywać córką przy wszystkich. Nie będę mogła rozgłaszać, że jesteś moją córeczką najukochańszą! Uprowadzono Cię o tem, chyba? Są to pewne ostrożności, z którymi jeszcze muszę się liczyć. Trudno, nie wszystko w życiu tak się układa, jakby się chciało.

Chciałabym Cię bardzo prosić, abyś się nie zrażała pewnymi okolicznościami, które Ci się wydadzą osobliwe i nie potępij mnie, póki się nie porozumiemy osobiście. Jest tylko ta jedna możliwość narazie, abyśmy się zobaczyły i porozmawiały chwilę. Później, oczywiście, już nie trzeba będzie takich wybiegów. Przyjdź więc koniecznie jutro tam, gdzie Ci wskazuję na odwrocie i o tej porze. Tylko tam narazie możemy się ujrzeć. Przyjm serdeczne ucałowania od Twej matki, która tyle łez wylała z tęsknoty za Tobą”.

Dalszy ciąg jutro.

Luty

21

Piątek
Feliks bisk.

KRONIKA KRAKOWA

Okropny wybuch przy ulicy Lubicz

Dopiero co pisaliśmy o wybuchu benzyny przy robieniu pasty do podłóg w Podgórzu, gdy cto wczoraj znów zdarzył się podobny wypadek.

Przy ul. Lubicz 34 na II-giem piętrze mieszka lekarz dr. Tadeusz Owczyński, sekundariusz szpitala św. Łazarza.

Wczoraj o godzinie 10.30 rano żona dra Owczyńskiego od-

grzewała w przedpokoju na maszynie gazowej pastę; była to mieszanina złożona z terpentyny, benzyny i wosku.

W pewnym momencie przyprowadzona do podłóg zapaliła się i nastąpił wstrząsający wybuch. Wszystkie szyby wyleciały z okien. Całe mieszkanie stanęło w płomieniach, drowa Owczyńska, która cudem ocalała miała

na tyle przytomności, że wybiegła na korytarz.

Zaalarmowana Straż pożarna natychmiast przystąpiła do energicznej akcji. Całe mieszkanie leży w gruzach, jest ono zupełnie zniszczone i zalane wodą.

Straty w nieruchomościach są bardzo znaczne i sięgają 5-ciu tysięcy złotych.

Niebezpieczni aferzyści poborowi
prze sąd krakowski

W ubiegłym roku wykryto w Krakowie niezwykle pomysłowo przeprowadzoną aferę oszukańczą.

„Bohaterem” tej afery był w głównej mierze restaurator Mojżesz vel Maurycy Kleinwachs, zamieszkały w Krakowie przy ul. Starowiślniej 78.

Ten to Kleinwachs odegrał wybitną rolę w głośnym procesie w roku 1932 w Rzeszowie, gdzie był oskarżony o współudział w fałszowaniu wtórników listów przewozowych. Wówczas prócz Kleinwachsa i 2 innych osób zasiadł na ławie oskarżonych brat Kleinwachsa Michał, którego on właśnie podał do policji.

W maju 1935 odbywał się w Chrzanowie pobór wojskowy, przy którym z ramienia władz wojskowych figurował jako lekarz major dr. Chrzanowski.

Kleinwachs był właścicielem podręcznego baru „Locarno” w Chrzanowie. Zarówno Kleinwachs jak i jego lokal miał bardzo złą opinię.

Opinia zupełnie była odpo-

wiadająca Kleinwachsa, jak się przekonamy za chwilę, streszczając akt oskarżenia.

Kleinwachs wszystkim opowiadał, że major Chrzanowski często przychodzi do jego baru i on może z nim „pogadać” w sprawie poborowych. Niejaki Abraham Silbiger zgłosił się do Kleinwachsa, który poznał go z drugim oskarżonym, Zbigniewem Jędrzejewskim, drogistą, zamieszkałym w Krakowie, Al. pod Kopcem 24. Jędrzejewski pracował wówczas w aptece Wiśniewskiego przy ul. Stradom w Krakowie.

Teraz dwóch osobników, pragnących uwolnić się od służby wojskowej spotyka się za pośrednictwem Kleinwachsa z Jędrzejewskim na plantach. Tam wręczyli Jędrzejewskiemu 1802 złotych,

Tego samego dnia wieczorem owi „przeciwnicy służby wojskowej” zgłosili się do mieszkania Jędrzejewskiego, który miał im udzielić dalszych wskazówek. Gdy wieczorem przyszli

do Jędrzejewskiego, ten oświadczył, że dr. Chrzanowski wyjechał z Piccardem balonem do Ojcowa i że dopiero jutro powróci.

Następnego dnia Jędrzejewski wprowadził obu poborowych do mieszkania przy Aleji pod Kopcem, gdzie miał rzekomo mieszkać dr. Chrzanowski. W mieszkaniu zauważyli jakiegoś osobnika w mundurze kapitana który kazał się jednemu z nich rozebrać i począł go „badać” poczem oświadczył mu, że jest chory na nerki i ma skrzywienie kręgosłupa.

Cała sprawa wyszła na jaw i obu aferzystów poborowych aresztowano.

Na wczorajszej rozprawie jako świadek zeznawał m. in. naczelnik Wydziału Śledczego nadkom. Pollak.

Rozprawę odroczone celem przesłuchania świadków.

Rozprawie przewodniczył so. dr. Kronenberg, oskarżał prok. Jaroński, bronił adw. dr. Adolf Pfeiffer i dr. Landau.

Czy wł. domów będą inkasowali komorne od sublokatorów

Wysunięty na ostatniej konferencji w komisariacie rządu przez przedstawicieli organizacji właścicieli domów projekt ściągania komornego bezpośrednio przez właścicieli realności nietylko od lokatorów, ale rów-

niez od sublokatorów, wywołał liczne komentarze co do intencji projektodawców.

Wskazują, że wprowadzenie w życie tego projektu zmniejszyłoby znacznie podaż pojedynczych pokoi przy rodzi-

nach, pozatem wywołałoby znacznie zwiększone zapotrzebowanie na mieszkania, co podniosłoby wysokość odstępnego.

W tych warunkach projekt ten jest raczej szkodliwy, niż pożyteczny.

Podatek lokalowy od drobnych mieszkań

Departament podatkowy min. skarbu opracował projekt rozporządzenia wykonawczego do ustawy o podatku lokalowym. Rozporządzenie to ma wyjaśnić niektóre wątpliwości, któreby się nasuwały przy stosowaniu przepisów nowej ustawy, zwłaszcza, jeżeli chodzi o lokale mieszkalne połączone z warsztatami.

Zaznaczyć bowiem należy, że drobne warszaty rzemieślnicze zostały zwolnione od podatku

lokalowego, tak samo jak i drobne lokale.

Powstała tedy kwestja, jak należy traktować z punktu widzenia ustawy mieszkanie n. p. 3-izbowe, z czego jedna izba zajęta jest na warsztat rzemieślniczy, a reszta mieszkania służy właścicielowi warsztatu.

Początkowo interpretowano przepisy ustawy w tym sensie, że takie trzyizbowe mieszkania powinny być wolne od podatku lokalowego.

Obecnie jednak, jak się do-

wiadujemy, opracowany projekt rozporządzenia wykonawczego przewiduje, że tego rodzaju lokale będą musiały opłacać podatek lokalowy.

Jest to przykra niespodzianka dla rzemieślników, zwłaszcza tych najbardziej potrzebujących, którzy nie mogą sobie pozwolić na posiadanie warsztatu oddzielnego od mieszkania.

Jak nas informują, w sprawie tej uda się specjalna delegacja najbardziej potrzebujących rzemieślników.

Skazanie sprawców napadu rabunkowego

Przed sądem przysięgłych w Krakowie zasiedli na ławie oskarżonych Jan Kozłowski, robotnik z Kościaszkowic oraz Wacław Kalinowski, oskarżeni o dokonanie rabunku.

Dnia 23 lipca 1935 r. zgłosił się do komisariatu PP. w Krakowie Albin Dawidowski, który doniósł, że osk. Kozłowski i Kalinowski w dniu 20 lipca 1935 podstępem zwabili go do lasu pod Jordanowem, tam rzucili się na niego, pobili i zrabowali mu 18 złotych oraz srebrną ko-

piętkę, poczem pozostawili go pokrwawionego zbiegłi. Dawidowicz na drugi dzień spotkał obu rabusiów na dworcu i spowodował ich aresztowanie.

Po przeprowadzonej rozprawie skazano każdego z oskar-

żonych na 1 rok więzienia, darując im połowę kary na podstawie amnestji.

Rozprawie przewodniczył so. dr. Kurzer, oskarżał prok. dr. Pęchalski, bronił adw. dr. Jan Bardel.

Zniżka do kin: „Adria”, „Atlant”, „Swit”
lub „Bagatela”.
dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich”
Ważna tylko w dniu 21 lutego 1936 r.

Z Teatru im. J. Słowackiego

dziś „Rozkoszna dziewczyna”.

KINA

Adria Szalony poręcznik
Apollo „Becky Scharp”.
Atlant: „Dodek na francie”.
Bagatela „Sequoia” i rewja „Kraków Hollywood”.
Capitol (Podgórze): „Sabra” i „Parada rezerwistów”.
Dom Żołnierza: „Każdemu wolno kochać”.
Premiś „W pogoni za szczęściem”.
Sokół: „Świat należy do Ciebie”.
Stalla „Dzień wielkiej przygody”.
Swit: „Tajemnica czarnego pokoju”.
Swit: „Czu-Czin-Czan Władca niewolników”.
Teatr: „Czarowaica”.
Wanda: „Ewa”.
Zorza: „Niedokończona symfonia”.

Radjo krakowskie

Piątek 21 lutego

6.30 Andycja poranna 7.20 dziennik poranny 7.50 program na dzień bieżący 8.00 audycja dla szkół 11.57 Hejnał z wleży Marjańskiej 12.03 dziennik południowy oraz audycja dla szkół 12.40 koncert kameralny 13.25 Chwilką gospodarstwa domowego 13.30 koncert z płyt 15.15 wiadomości o eksporcie polskim i przegląd giełdowy 15.30 koncert solistów z płyt 16.00 pogadanka dla chorych 16.15 Koncert 16.45 Zimowa bajka 17.15 skarby polskie — odczyt 17.15 minuta poezji 17.20 kwartet 17.40 poradnik sportowy 17.50 recital śpiewaczy 18.30 wiadomości bieżące 18.35 pogadanka: „Zagadnienie Nilu i jeziora Tana w Abisynji” 18.55 koncert reklamowy 19.05 wiadom. bieżące 19.10 komunikat śniegowy 19.15 biuro studjów rozmawia ze słuchaczami R.P. 19.20 koncert symfoniczny 20.20 dziennik wieczorny 21.50 skryzanka techniczna 22.10 „Hej ty Wisło”, suita tańców i melodji od Babiej Góry do Bałtyku 22.50 muzyka.

Nocny dyżur aptek

Apteka pod Słońcem Rynek A—B 43, pod Eskulapem Gertrudy 1, pod Matką Boską Krowoderska 74, w Dębniakach Konopnickiej 3, pod Złotym Orłem Krakowska 9, Mogiła 16. Podgórze: pod Hygeą Kalwaryjska 27

Kryminalne sprawy
„kontrolera” banku z ulicy
Florjańskiej

Do klasztoru S. S. Bernardynek w Łowiczu zgłosił się jakiś mężczyzna, który przedstawił się przełożonej zakładu za kontrolera pożyczek państwowych i zażądał okazania obligacji pożyczek konwersyjnej i inwestycyjnej.

Kontroler dokładnie przejrzał numery okazanych obligacji i oświadczył, że na jedną z nich w losowaniu premjowej padła suma 3500 zł.

Rzekomy kontroler tak umiejętnie prowadził rozmowę, że skorzystawszy z nieuwagi zakonnic, odciał kupony od obligacji na ogólną sumę 455 zł.

Jednocześnie zaofiarował się przesłać przełożonej klasztoru wygranej i wylegitymowawszy się jako urzędnik „główniej kontroli losów Gospodarczego Zakładu Kredytowego” w Krakowie przy ul. Florjańskiej L. 55, pobrał na kosztu przesyłki 38 złotych.

Oszust wystawił na pobraną sumę pokwitowanie i najspokojniej opuścił zakład.

Po pewnym czasie przełożona zakładu obejrzaawszy dokładnie pokwitowanie przyszła do przekonania, że padła ofiarą oszusta, wobec czego zameldowała o wszystkim policji.

Za oszustem rozesłano radjogramy do wszystkich urzędów śledczych i komend policji państwowych w Polsce.

Kiedy będzie rozpatrywana
sprawa „Cara”?

W dniu 23 marca b. r. Sąd Najwyższy rozpatrzy sprawę kasacyjną zawiadawców „Cara” Saula Landau i dr. Porębskiego.

Jak się dowiadujemy sprawozdanie Komisji Rady Miejskiej dla spraw „Cara” będzie złożone na Radzie Miejskiej po załatwieniu procesu przed Sądem Najwyższym w Warszawie.

5 groszy dziennie!

wynosi prenumerata najpopularniejszego dziennika krakowskiego

Ostatnie Wiadomości

Krakowskie

z odbiorem w Administracji.

40 osób rannych na weselu

We wsi Szpawówka, powiatu pińskiego, podczas wesela, powstała bójka, w której wzięła udział prawie cała wieś.

Dopiero silny oddział policji przywrócił ład i bezpieczeństwo.

Po dokonaniu bilansu bójki, stwierdzono, że 19 osób odniosło ciężkie, a 21 lekkie uszkodzenia ciała.

Kto i kogo bił, policja nie zdołała stwierdzić.

Bestjański mord kobiet
z zemsty za zdradę

Głośna sprawa kadłuba łódzkiego znalezionej w stawie Scheiblera, będzie przedmiotem rozprawy w Sądzie Okręgowym w Łodzi w połowie marca br.

Po zamordowaniu Stanisława Kubika, robotnika Widzewskiej Manufaktury, a następnie po ówiartowaniu zwłok, poszczególne części zatopiono w dole kloacznym.

Na ławie oskarżonych zasiadają 25-letnia Zofja Bilczykówna, zam. przy ul. Dąbrowskiej 67, gdzie w dniu 22 grudnia ub. r. dokonała zabójstwa przez przecięcie Kubikowi krtani brzytwą, matka Bilczykówny 43-letnia Agnieszka Bilczykówna, dwaj jej synowie: 22 letni Henryk, 16-letni Feliks, oraz sublokatorka ich 23-letnia Aniela Jabłońska.

Potworna zbrodnia dokonana została z zemsty za zdradę.

Mąż postrzelił żonę

Stefan Wyrzykowski, mieszkaniec wsi Grodzisk, gm. Dunilów (pow. gostyński), w czasie sprzeczki z żoną usiłował wystrzelać ją z rewolweru w głowę pozbawiając ją życia.

DRUKI

WSZELKIEGO
RODZAJU

jak czasopisma, broszury, prospekty, afisze, notki i t. d. wykonuje solidnie szybko i tanio

Drukarnia „Monopol”

Kraków, ul. Na Gródka 2.
Telefon 173-02.

Zakończenie procesu
o nadużycia wojskowe
w Krakowie

Trwający od trzech dni wielki proces o nadużycia wojskowe przeciw oskarżonemu Ritterowi i Jani, którzy sprzeniewierzyli około 400.000 zł. został w dniu wczorajszym zakończony.

Wyrok sąd ogłosi dziś o godzinie 12 w południe.

Prenumerujcie

Ostatnie Wiadomości